

Dictàmens

17 i 18 · 2007

Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya

[Dictamen 17, 2007 sobre l'Avantprojecte de llei de regulació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries]

Dictàmens 17-18, 2007

Conté: Dictamen 17, 2007 sobre l'Avantprojecte de llei de regulació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries; Dictamen 18, 2007 sobre l'Avantprojecte de llei de seguretat industrial

I. Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya. Dictamen 18, 2007 sobre l'Avantprojecte de llei de seguretat industrial II. Catalunya. Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural. Avantprojecte de llei de regulació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries III. Catalunya. Departament d'Innovació, Universitats i Empresa. Avantprojecte de llei de seguretat industrial IV. Títol

1. Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries 2. Seguretat en el treball - Dret i legislació - Catalunya
63:001.891(467.1)

© Generalitat de Catalunya
Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya
Diputació, 284
08009 Barcelona
Tel. 93 270 17 80
Adreces a Internet: www.ctescat.cat
www.larevistactesc.cat
www.observatori-ctesc.cat

A/e: ctescat@gencat.cat

Barcelona, desembre de 2007
Disseny gràfic: Cualesquiera Comunicació Visual
Impressió: XB Cèltica Papel, S.L.

D.L.: B-56580-2007

Índex

DICTAMEN 17/2007 sobre l'Avantprojecte de llei de regulació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries	5
AVANTPROJECTE DE LLEI de regulació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries	11
DICTAMEN 18/2007 sobre l'Avantprojecte de llei de seguretat industrial	27
AVANTPROJECTE DE LLEI de seguretat industrial.....	37

Dictamen 17.2007

sobre l'Avantprojecte de llei de regulació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries.

DICTAMEN 17/2007 sobre l'Avantprojecte de llei de regulació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries.

Atenent les competències atribuïdes al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya per l'article 72.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i per la Llei 7/2005, de 8 de juny, el Ple del Consell de Treball, Econòmic i Social, en la sessió extraordinària del dia 26 de novembre del 2007 aprova el següent

DICTAMEN

I. ANTECEDENTS

En data 9 de novembre del 2007 va tenir entrada al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya un escrit tramès pel conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural en el qual sol·licitava l'emissió del dictamen de caràcter preceptiu, previ a la seva tramitació, de l'Avantprojecte de llei de regulació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (en endavant, IRTA).

La Comissió de treball de Polítiques Sectorials es va reunir el dia 20 de novembre i va elaborar la proposta de dictamen.

II. CONTINGUT

L'Avantprojecte de llei consta d'un preàmbul, vint-i-tres articles agrupats en cinc capítols, una disposició addicional, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

El preàmbul destaca la tasca feta per l'IRTA d'ençà de la seva creació l'any 1985 i exposa els canvis principals que introdueix l'Avantprojecte de llei en la regulació d'aquest organisme per tal que segueixi desenvolupant una tasca eficaç i eficient al servei del sector agroalimentari català i al conjunt de la societat en general.

El capítol I agrupa els articles 1 a 4 que, sota el títol "Disposicions generals", regulen la **naturalesa jurídica i la finalitat de l'IRTA** i també les funcions generals que se li atribueixen i les accions per complir-les.

El capítol II, "Règim jurídic i econòmic", agrupa els articles 5 a 10 i regula el règim jurídic i econòmic de l'IRTA.

El capítol III, "Dels òrgans de govern", agrupa els articles 11 a 16 i regula els **òrgans de govern de l'IRTA**, i distingeix el consell d'administració, el president i el director general.

El capítol IV, "Del consell assessor", agrupa els articles 17 a 18 i regula la composició i funcions del **consell assessor de l'IRTA**.

El capítol V, "Contracte programa i règim economicofinancer", agrupa els articles 19 a 23

que regulen el **contracte programa** a través del qual s'articulen les relacions de l'IRTA amb el Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural i, en general, amb el Govern de la Generalitat. En aquest capítol també es regula el control financer i econòmic sobre l'IRTA, els recursos econòmics i el pressupost d'aquest i, finalment, el seu règim de dissolució i liquidació.

La disposició addicional estableix la **paritat de gènere** com a principi al qual s'ha de tendir en el nomenament de representants en els òrgans de l'IRTA.

La disposició derogatòria deroga les normes que s'oposin a l'Avantprojecte de Llei i en particular l'anterior Llei de l'IRTA.

La disposició final primera faculta el Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural per al **desenvolupament reglamentari** de la Llei.

La disposició final segona regula l'**entrada en vigor** de la Llei.

III. OBSERVACIONS GENERALS

Primera. El CTESC valora positivament la major concreció i claredat en les funcions, objectius i composició de l'IRTA que es deriven de l'Avantprojecte de Llei. També comparteix l'objectiu de l'Avantprojecte de regular la col·laboració de l'IRTA amb altres departaments de la Generalitat, així com amb altres institucions i entitats.

Segona. El CTESC considera que al preàmbul de l'Avantprojecte de Llei que es dictamina hauria de fer-se esment al present dictamen, atès que aquest és preceptiu d'acord amb l'article 2.1 a) primer de la Llei 7/2005, de 8 de juny, del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya.

IV. OBSERVACIONS A L'ARTICULAT

1. El CTESC recomana unificar la referència a la Llei de l'empresa pública catalana (articles 1, 3.2, 5, 6, 16.2.e, 21.b de l'Avantprojecte de Llei).
2. EL CTESC recomana unificar la referència al departament competent en matèria d'agricultura i alimentació i, d'altra banda, recomana que no s'utilitzin sigles si no estan prèviament definides en el mateix text.
3. El CTESC proposa la següent redacció per a l'article 1.1 de l'Avantprojecte de Llei: "L'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA) és una entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia que ajusta la seva activitat a l'ordenament jurídic privat i té plena capacitat d'obrar i patrimoni propi per al compliment de les seves funcions, d'acord amb l'article 1.b.1 del Text refós de la Llei de l'empresa pública catalana".
4. El CTESC proposa substituir a l'article 2.1 de l'Avantprojecte de Llei el terme "pels consumidors" per "per les persones consumidores". En aquest mateix sentit, proposa substituir als articles 12, 15, 16 i 17 de l'Avantprojecte de Llei la referència al

“president” i al “director general” per fórmules no sexistes com “Presidència” o bé “la persona que ocupi la Presidència” i “Direcció General” o “persona que ocupi la Direcció General”, segons escaigui en cada cas.

5. El CTESC proposa afegir a l'article 2.1 de l'Avantprojecte de llei la paraula “agroforestal” entre “alimentari” i “aquícola”, atès que dins els sectors a potenciar, sens dubte els aprofitaments no fustaners del bosc (bolets, tòfones, pinyons, plantes medicinals...), són aprofitaments de caire agroalimentari que poden suposar una renda definitiva per al relleu de les empreses agroforestals i per la seva naturalesa haurien de ser incorporats als treballs de l'IRTA.
6. El CTESC valora molt positivament la inclusió dels conceptes de sostenibilitat i seguretat alimentària exposats en l'article 2 de l'Avantprojecte de llei. Tanmateix, el CTESC considera que el concepte de sostenibilitat es dilueix més endavant, quan es parla dels objectius estratègics de l'Institut. En aquest sentit, el CTESC proposa que la redacció de l'article 2, punt 2.1 quedi de la següent manera: “Impulsar i realitzar la investigació i el desenvolupament tecnològic en l'àmbit agroalimentari, aquícola i pesquer tot enfocant les seves actuacions cap a les necessitats del sector i vers una activitat respectuosa amb l'entorn natural”.
7. En la mateixa línia que l'observació a l'articulat 6, el CTESC considera que a l'article 3.1 de l'Avantprojecte de llei s'hauria d'introduir la paraula “agroforestal”, entre les paraules “agrari” i “alimentari”.
8. El CTESC considera que dins les funcions generals de l'IRTA exposades en l'Avantprojecte de llei no es recull de forma concreta la investigació i les línies de treball que haurà de seguir l'Institut en el camp de la prevenció de la contaminació i de la minimització del risc químic a què estan sotmesos els treballadors del camp. Conseqüentment, proposa que en l'article 3 (Funcions generals) s'inclougui el subapartat següent: “Avançar en la investigació vers una producció sostenible, que minimitzi l'impacte sobre el medi i que prioritzi tècniques que permetin reduir l'exposició química dels treballadors del camp”.
9. El CTESC proposa que a l'article 8 de l'Avantprojecte de llei se substitueixi la referència a la Llei de contractes de les administracions públiques per la Llei de contractes del sector públic (Llei 30/2007, de 30 d'octubre).
10. El CTESC proposa aclarir la redacció de l'article 9 en el següent sentit: “L'IRTA assumirà les responsabilitats que en matèria civil, penal, laboral o patrimonial es derivin de les seves actuacions, d'acord amb la normativa aplicable”.
11. El CTESC recomana unificar la referència al Consell d'administració i, en conseqüència, proposa afegir, als articles 13.2, 15.d, 16.2.d), 16.2.j), 16.2.k), 18.1.a) i c) de l'Avantprojecte de llei, “d'administració” a continuació de “consell”.
12. El CTESC comparteix la necessitat de reduir la periodicitat de les reunions del Consell d'Administració de l'IRTA que preveu l'article 14 de l'Avantprojecte de llei. Tanmateix, considera que aquesta reducció és massa accentuada (dues vegades a l'any mínim) i per tant, proposa que se celebrin com a mínim reunions trimestrals per tal de dotar l'IRTA d'un seguiment més exhaustiu per part del Consell d'Administració.

13. El CTESC proposa afegir l'incís "de l'article anterior" a continuació de "l'apartat 2" a l'article 14.2 de l'Avantprojecte de llei objecte de dictamen.
14. El CTESC considera que la funció assignada al president de l'IRTA a l'apartat a) de l'article 15 ("exercir la més alta representació de l'Institut") i la corresponent a l'apartat 2.a) de l'article 16, respecte al director general ("exercir la representació ordinària de l'Institut"), podria produir una duplicitat representativa per manca d'una regulació més ajustada.
15. El CTESC proposa, en coherència amb l'article 12.2, substituir, a l'article 15.e de l'Avantprojecte de llei, "nomenar" per "proposar el nomenament" i "article 11.2" per "article 12.2".
16. El CTESC recomana introduir un article que reculli les funcions que corresponen a la Vicepresidència de l'IRTA.
17. El CTESC proposa afegir, al final de l'article 17.2.b) i c) de l'Avantprojecte de llei l'incís "de l'Institut".
18. El CTESC considera que el darrer paràgraf de l'article 17.3 de l'Avantprojecte de llei hauria de ser l'apartat 17.4, atès que afecta tant els vocals com la resta de membres del Consell Assessor.
19. En relació amb l'article 18.1.b) de l'Avantprojecte de llei, el CTESC considera que una correcta funció assessora ha d'incorporar dins les funcions específiques del Consell un assessorament preceptiu (i no únicament en el cas que es decideixi consultar-lo) sobre l'establiment dels objectius generals i línies estratègiques del contracte programa que estableix les relacions de l'IRTA amb el Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural. El contrari implicaria orientar les línies de treball d'esquena al sector i obviar el paper d'assessorament de l'organisme assessor del qual es dota. És per això que el CTESC proposa la redacció següent: "b) Informar de qualsevol assumpte que se li consulti en l'àmbit de les competències de l'Institut, incloent la consulta prèvia i preceptiva sobre els objectius generals i línies estratègiques del Contracte programa entre l'IRTA i el Govern i llurs modificacions rellevants".
20. En relació amb l'article 18.2 de l'Avantprojecte de llei, el CTESC considera que el Consell Assessor s'hauria de reunir com a mínim dues vegades l'any, per tal de dotar aquest òrgan d'un major pes i operativitat dins l'organigrama de l'IRTA.
21. El CTESC considera que a l'article 18.2 de l'Avantprojecte de llei seria recomanable precisar que les reunions extraordinàries del Consell Assessor de l'IRTA es podran convocar a petició dels membres del mateix Consell Assessor.
22. Al segon guió de l'article 19.3 de l'Avantprojecte de llei el CTESC proposa afegir "a l'IRTA" a continuació de "finalitats assignades".
23. A l'article 19.5 de l'Avantprojecte de llei, el CTESC proposa eliminar "de la qual" a continuació de "composició". Tanmateix, proposa aclarir que la data de referència per a la constitució de la comissió de seguiment és la signatura del contracte programa.

24. El CTESC considera que el principi de jerarquia de les fonts de dret fa innecessària la previsió de l'article 23.2 de l'Avantprojecte de llei.
25. La disposició transitòria primera de la Llei de creació de l'IRTA (Llei 23/1985) salvaguardava els drets dels funcionaris que passaven a formar part de l'Institut. Aquesta disposició no es troba en l'avantprojecte actual. Caldria establir alguna clàusula que tingui el mateix efecte que l'anteriorment esmentada per tal de mantenir els drets dels funcionaris que presten serveis a l'IRTA.

V. CONCLUSIONS

El Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya valora l'Avantprojecte de llei de regulació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries i sol·licita al Govern que sigui receptiu a les recomanacions formulades en el present dictamen.

Barcelona, 26 de novembre del 2007

La presidenta
Mercè Sala Schnorkowski

La secretària executiva
Teresita Itoiz i Cruells

AVANTPROJECTE DE LLEI de regulació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries.

El 28 de novembre de 1985 el Parlament de Catalunya aprovà la Llei 23/1985 de creació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries, endavant IRTA, mitjançant la qual la Generalitat de Catalunya va voler donar un nou enfocament i establir un model organitzatiu diferent al que s'havia utilitzat, fins aquells moments en cap altre organisme d'investigació.

El preàmbul de la Llei de creació feia esment al fet que el creixement i la competitivitat econòmica del país estaven cada vegada més relacionats amb la capacitat de generar, d'incorporar i de transferir innovacions tecnològiques i que els organismes de recerca i desenvolupament havien d'esdevenir elements actius en el procés de creació de riquesa i, en aquest sentit, havien d'incidir en el sector tecnològic, fer efectives les potencialitats pròpies de creació i adaptació d'innovacions i havien d'apropar les activitats científico-tecnològiques i els resultats de la recerca als sectors.

Per aconseguir aquests objectius s'havia d'establir una fórmula jurídica diferent d'organització per a la gestió de la recerca i del desenvolupament tecnològic i la que fou l'adoptada, en el cas de l'IRTA, fou la d'empresa pública sotmesa al dret privat.

Han passat més de vint anys des de la seva creació i, en aquest temps, l'IRTA ha crescut, s'ha diversificat cap a altres àmbits sectorials, ha consolidat el seu model de funcionament i s'ha convertit en el referent de la investigació, desenvolupament i transferència tecnològica agroalimentària a Catalunya. Així mateix, és un organisme conegut i valorat arreu que ha consolidat relacions internacionals d'interès amb universitats i centres de recerca de prestigi.

D'altra banda, al llarg d'aquests anys, l'IRTA ha contribuït a establir un conjunt d'acords i vincles de col·laboració amb altres estaments i entitats públiques i privades, en especial amb les universitats catalanes. L'Institut s'ha adaptat al canvi produït en el sistema universitari català i ha potenciat una molt bona complicitat amb la majoria d'universitats i altres institucions i entitats públiques i privades el resultat de la qual ha estat un conjunt de centres i estacions experimentals concertats. Aquest conjunt conforma el que avui dia es pot anomenar sistema cooperatiu d'R+D+T agroalimentari de Catalunya.

Però les circumstàncies varien i els organismes d'R+D+T han d'intentar també adaptar-se als canvis i assolir els nous reptes que se'n deriven. Per això, i passats vint-i-dos anys des de la creació de l'IRTA, es creu necessari establir una nova regulació de l'Institut que permeti abordar les properes dècades amb les suficients garanties de poder seguir desenvolupant una tasca eficaç i eficient al servei del sector agroalimentari català i al conjunt de la societat en general.

Els canvis que introdueix la nova regulació de l'IRTA son de diferent naturalesa i donen resposta als grans reptes que es plantegen en l'actualitat al sector agrari. En primer lloc la necessitat de compatibilitzar la producció d'aliments segurs i de qualitat amb l'adequada protecció mediambiental, és a dir, impulsar l'establiment de sistemes de desenvolupament sostenibles. A l'efecte cal adaptar la missió i l'encàrrec de l'Institut per tal

que incorpori en els seus objectius estratègics i plans d'acció l'adequada visió de la sostenibilitat i de la protecció al medi ambient.

Un altre repte és el de la seguretat alimentària. Aquest és un element cabdal per les persones consumidores finals i les diferents administracions, que volen cercar una acció coordinada en aquest àmbit, basant-se en el coneixement científic. El concepte de seguretat va indissolublement lligat al de seguiment o traçabilitat dels productes el que fa necessari que l'IRTA hagi d'orientar també les seves actuacions cap a la seguretat i qualitat dels aliments, mitjançant el seguiment dels productes agraris fins les persones consumidores finals.

Per tal de donar resposta als esmentats reptes es fa necessari configurar una nova definició de la finalitat i orientació estratègica de l'Institut, la qual es formalitza en aquesta llei.

Pel que fa a les seves funcions de recerca, la Llei dona un enfocament precís a partir de la consideració que l'IRTA ha de practicar el que es diu una investigació orientada en la que són els objectius finals els que han de determinar si s'ha d'arribar a aplicar un tipus d'investigació bàsica o aplicada. Quan a les funcions de transferència tecnològica als agricultors, la llei preveu que l'IRTA s'ocupi de les activitats més especialitzades en aquest àmbit, atès que tasques com poden ser la realització d'assajos de demostració o adaptació de tecnologies i coneixements que necessiten de l'aplicació de simples esquemes experimentals, exigeixen, igualment que els projectes de recerca més complexos, un coneixement profund del mètode científic i, per tant, una formació investigadora i uns mitjans que fan aconsellable que siguin les persones investigadores i especialistes, inserides en un organisme com l'IRTA, les que ho realitzin. Es en aquest sentit, també, que els mitjans i condicions de treball així com els procediments d'avaluació de l'activitat i promoció professional dins un organisme com l'IRTA han d'estar en línia amb les orientacions i necessitats de l'activitat d'R+D+T i de les corrents internacionals en la matèria.

També es creu oportú introduir modificacions en els òrgans de govern de l'Institut, concretament en el Consell d'Administració, actualitzant la representació dels diferents departaments que l'integren i concretant que la Presidència recaigui en el/la titular del Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural i que hi hagi una vicepresidència que sigui el/la titular del Departament que tingui assignats els àmbits de Recerca i Universitats. Addicionalment es preveu que el nomenament d'una persona a la Direcció General es faci prèvia selecció entre persones d'un perfil determinat d'acord amb la naturalesa i necessitats de l'IRTA.

Els nous temps exigeixen noves formes de relació entre el Govern i les empreses públiques. S'ha comprovat l'eficàcia dels Contractes Programa, com a instruments que concreten les relacions de les empreses públiques amb el govern i que especifiquen els objectius operatius, els compromisos i els indicadors de gestió de les esmentades empreses. Aquest mecanisme, utilitzat també els darrers anys amb l'IRTA, està previst i definit expressament en la Llei com a garantia de suficiència financera així com la possibilitat de la seva extensió als centres i unitats concertades amb l'Institut.

Amb l'expressió centres concertats es designen aquells centres mixtes de recerca, desenvolupament i transferència creats o participats per l'IRTA conjuntament amb d'altres

institucions i organismes. Mitjançant la Llei es vol donar substantivitat a aquest sistema cooperatiu de recerca agroalimentària que existeix ja en l'actualitat i alhora establir mecanismes perquè els esmentats centres creats i sostinguts amb la col·laboració i participació de diferents estaments amb l'IRTA, puguin gaudir de les avantatges derivades d'aquesta vinculació. Per això la Llei preveu que els centres concertats tinguin accés al mecanisme del Contracte Programa a través del propi Contracte Programa de l'IRTA amb el Govern, que puguin rebre subvencions del govern a través de l'IRTA i que es consideri formalment i a nivell d'imatge que formen part de l'esmentat sistema, fet que contribuirà a que l'Institut exerceixi les seves funcions amb l'eficàcia i eficiència que demana el sector agroalimentari.

Capítol I - Disposicions generals

Article 1. Naturalesa jurídica

1. L'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA) és una entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia de les establertes per l'article 1.b.1 del Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana que ajusta la seva activitat a l'ordenament jurídic privat i té plena capacitat d'obrar i patrimoni propi per al compliment de les seves funcions.

2. L'IRTA gaudeix d'autonomia funcional i de gestió i és adscrit al Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural.

Article 2. Finalitat

1. La finalitat de l'IRTA, d'acord amb les directrius de la política agroalimentària i de recerca, desenvolupament i transferència (endavant R+D+T) del govern i del Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, és la de contribuir a la modernització, competitivitat i desenvolupament sostenible dels sectors agrari, alimentari, aquícola i pesquer, així com als sectors relacionats amb aquests, al proveïment d'aliments sans i de qualitat pels consumidors i, en general, a la millora del benestar de la població.

2. Per assolir aquesta finalitat l'Institut té els següents objectius estratègics:

2.1. Impulsar i realitzar investigació i desenvolupament tecnològic en l'àmbit agroalimentari i aquícola tot enfocant les seves actuacions cap a les necessitats dels sectors.

2.2. Transferir tecnologia i avenços científics i valorar els avenços tecnològics propis, com a via per a contribuir a la modernització, competitivitat i sostenibilitat del sector primari i dels relacionats amb la cadena agroalimentària i comercial afí.

2.3. Cooperar i col·laborar amb el sector públic, com a element de suport i ajuda a la coordinació i vertebració de l'esforç públic en R+D+T a Catalunya.

Article 3. Funcions generals

1. Són funcions de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries:

a) Desenvolupar programes d'investigació en relació amb el sector agroalimentari i d'adaptació de tecnologia aliena a les circumstàncies i les condicions catalanes, i alhora cercar la creació de tecnologia pròpia més eficient tant des d'un punt de vista econòmic com mediambiental i la reducció de la dependència tecnològica.

b) Transferir coneixements i tecnologia al sector agroalimentari, a través d'accions pròpies, incloent l'assessorament especialitzat, les activitats experimentals d'adaptació o de demostració i transferència, o bé mitjançant acords de cessió o llicència de propietat industrial i intel·lectual.

c) Impulsar la creació d'iniciatives i/o empreses de base tecnològica fruit de l'activitat de recerca de l'Institut. A aquests efectes podrà constituir tota mena de societats, o participar-hi, mitjançant la subscripció d'accions o de participacions representatives del capital social.

d) Prestar serveis dins l'àmbit de la recerca, mitjançant programes d'investigació concertada.

e) Posar a disposició de les entitats, agències i empreses de la Generalitat de Catalunya la seva capacitat científica per tal de contribuir en la mesura que sigui possible a l'assoliment dels seus objectius i finalitats.

f) Assessorar les empreses del sector agroalimentari, els serveis tècnics de la Generalitat i altres entitats i organismes, i donar-los suport tècnic.

g) Organitzar i prestar altres serveis de suport tecnològic al sector agroalimentari.

h) Organitzar programes de formació científica i tècnica en els àmbits de la seva actuació, per ell mateix o en col·laboració amb altres entitats i organismes, en particular amb les universitats catalanes, les organitzacions professionals agràries i les agrupacions o associacions sectorials.

i) Qualsevol altres que li siguin atribuïdes o encomanades per llei en relació amb el sector agroalimentari.

2. L'Institut exerceix la gestió dels serveis públics d'investigació i, sense perjudici de les competències que corresponen al DAR, aquelles funcions relacionades amb la transferència de tecnologia en els àmbits agrari, alimentari, aquícola i pesquer en els termes de l'article 2.2 del Text refós de la Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.

3. L'Institut s'integra en les estructures o plataformes de col·laboració i coordinació establertes per la Generalitat en el marc del sistema públic català de ciència i tecnologia i col·labora i dona suport al Departament que tingui assignats els àmbits de Recerca i Universitats per l'assoliment dels seus objectius i línies d'actuació.

Article 4. Accions per a complir les funcions

1. L'IRTA, per a complir les seves funcions, pot dur a terme les accions següents:

- a) Acollir en la seva estructura els ens, els organismes i les unitats que determini el govern de la Generalitat, a proposta del DAR.
- b) Constituir o participar en societats mercantils i qualsevol altres ens, públics o privats i amb ànim de lucre o sense, que persegueixin finalitats afins amb els objectius estratègics de l'Institut.
- c) Organitzar-se mitjançant la creació d'espais científics i tecnològics per empreses, a les dependències de l'IRTA cercant, en tot moment, la col.laboració i sinèrgia amb els parcs científics i tecnològics d'iniciativa universitària i/o territorial.
- d) Establir convenis i contractes amb persones físiques i jurídiques, públiques o privades, adreçats al compliment de les seves funcions.

2. El conjunt de centres amb finalitats de recerca, desenvolupament i transferència en les que participa l'IRTA constitueixen el sistema cooperatiu de recerca i desenvolupament agroalimentari vinculat a aquest Institut i es consideren centres concertats amb l'IRTA, amb els vincles orgànics, operatius i financers que els respectius òrgans de govern puguin establir. Com a tals reben suport de tota mena des del propi Institut i poden estar inclosos en les previsions i acords del contracte programa amb el govern. La participació de l'IRTA en els diferents òrgans de govern d'aquests centres concertats es fa d'acord amb les decisions del propi consell d'administració de l'Institut.

Capítol II - Règim jurídic i econòmic

Article 5. Règim jurídic

1. L'IRTA es regeix per aquesta Llei, pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, per la normativa que desplegui aquesta Llei, pels seus Estatuts i per les altres lleis i disposicions que li siguin aplicables.

2. L'IRTA sotmet la seva activitat en les relacions externes, amb caràcter general, a les normes del dret civil, mercantil i laboral que li són aplicables, llevat dels actes que impliquen l'exercici de potestats públiques.

3. Els actes dictats pel òrgans de l'IRTA en l'exercici de llurs potestats administratives tenen la consideració d'actes administratius. El règim d'impugnació dels actes dels seus òrgans es regirà pel que estableix el Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març de l'Estatut de l'empresa pública catalana i a la legislació de patrimoni de la Generalitat.

Article 6. Règim patrimonial

1. El patrimoni de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries és constituït pels béns que li són adscrits, bé directament, bé mitjançant l'adscripció de les unitats, els organismes i els ens que s'hi incorporen, els quals conserven la qualificació jurídica originària. L'adscripció no implica la transmissió del domini ni la desafectació dels béns. Així mateix, és constituït pels béns i el drets, materials i immaterials, que produeixi o adquireixi, els quals passen a formar part del patrimoni propi.

2. El patrimoni de l'IRTA afecte a l'exercici de les seves funcions té la consideració de domini públic com a patrimoni afectat a un servei públic i gaudeix de les exempcions tributàries que corresponen als béns d'aquesta naturalesa.

3. La gestió del patrimoni de l'IRTA s'ha d'ajustar al que disposa el Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut de l'empresa pública catalana i a la legislació de patrimoni de la Generalitat.

Article 7. Ajuts i subvencions

El sistema d'ajudes i subvencions es regeix pel que estableix el capítol IX del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya i per la normativa estatal que li sigui aplicable.

Article 8. Contractació

El règim jurídic de la contractació de l'IRTA serà el privat o el públic d'acord amb el que estableix la Llei de Contractes de les Administracions Públiques.

Article 9. Responsabilitat

Les responsabilitats en matèria civil, penal, laboral o patrimonial que es derivin de les actuacions de l'IRTA s'assumiran per l'Institut, d'acord amb la normativa aplicable.

Article 10. Recursos humans

1. El personal propi de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries i de les empreses filials és contractat i es regeix per les normes laborals, civils o mercantils que segons la seva funció els correspongui. En l'aplicació de les seves polítiques de recursos humans l'Institut tindrà en compte les recomanacions europees en matèria d'investigació.

2. El personal funcionari o laboral procedent de l'Administració de la Generalitat o d'altres Administracions Públiques podrà prestar serveis a l'IRTA de conformitat amb el que estableix la normativa reguladora de la funció pública de la Generalitat de Catalunya o les normes sectorials que s'escaiguin.

Capítol III - Dels òrgans de govern

Article 11. Òrgans de govern

Els òrgans de govern de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries són el consell d'administració, la presidència i la direcció general.

Article 12. Consell d'administració

1. El consell d'administració es compon dels membres següents:

a) El president, que ho serà el President de l'Institut, o sigui el el/la titular del Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural.

b) La Vicepresidència, que serà el/la titular del Departament que tingui assignats els àmbits de Recerca i Universitats.

c) La persona titular de la Direcció General de l'IRTA.

d) Les persones vocals següents:

- Dues persones representants del Departament competent en l'àmbit d'Agricultura, en l'actualitat d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural.

- Una persona representant dels Departaments que tinguin assignats els àmbits de Recerca i Universitats, d'Economia i Finances, de Salut, Medi Ambient i Indústria, amb un màxim de cinc.

- Una persona representant elegit pels òrgans de representació del personal de l'Institut.

- Una persona representant de cada una de les diputacions catalanes que participen en el finançament de l'Institut.

- Fins a quatre membres més proposats pel Conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural d'entre persones de reconegut prestigi i trajectòria científico-tècnica, empresarial, sectorial o professional. Un d'ells ho serà a proposta de les organitzacions professionals agràries més representatives de Catalunya.

2. Tots els membres del Consell d'administració són nomenats pel govern a proposta del o la titular del departament competent en matèria d'agricultura, alimentació i acció rural.

3. Les funcions de la secretaria són exercides per un membre del personal de l'entitat, designat pel mateix consell d'administració, el qual assisteix a les reunions amb veu però sense vot.

Article 13. Funcions del consell d'administració

1. El consell d'administració exerceix el govern i l'administració de l'Institut de Recerca Tecnologia Agroalimentàries.
2. Corresponen al consell les funcions següents:
 - a) Fixar les directrius de l'actuació de l'Institut, d'acord amb l'establert a l'article 2.1 d'aquesta Llei.
 - b) Informar la proposta de contracte programa així com, si s'escau, la seva modificació abans de la seva tramesa al DAR.
 - c) Formular el programa d'actuació, d'inversions, de finançament, incloent l'estratègia de captació de recursos, i la memòria de l'Institut. Elaborar-ne el pressupost d'explotació i de capital, presentar-ne el balanç i avaluar periòdicament els programes d'actuació de l'Institut i els seus resultats.
 - d) Disposar del patrimoni immobiliari de l'entitat amb facultat per a fer qualsevol contracte necessari per a aquesta finalitat.
 - e) Fixar la plantilla i el règim retributiu general del personal atenent a criteris d'igualtat d'oportunitats entre dones i homes.
 - f) Determinar els preus i les tarifes de la prestació dels seus serveis, adaptats al règim d'aprovacions que correspongui en cada cas.
 - g) Acordar la constitució de societats filials o la participació en societats, exercir el dret de vot i nomenar-ne les persones que administren, si s'escau, d'acord amb la legislació aplicable.
 - h) Conèixer i autoritzar els convenis amb institucions i administracions públiques a concertar per l'Institut.
 - i) Qualsevol altra funció no atribuïda expressament a un altre òrgan.
3. Correspon al consell d'administració aprovar inicialment els Estatuts i les normes de funcionament de l'Institut, els quals han de ser aprovats pel Govern.
4. El consell pot delegar funcions de representació específiques en qualsevol dels seus membres.

Article 14. Funcionament del consell d'administració

1. El consell d'administració es reuneix, com a mínim, dues vegades a l'any i quantes altres en facin falta per assegurar el bon govern de l'Institut. Perquè en sigui vàlida la constitució s'exigeix l'assistència de la majoria absoluta dels components.
2. Els acords són adoptats per majoria, llevat d'aquells referents als punts b), d) i g) de

l'apartat 2, que requereixen majoria absoluta. El president té vot de qualitat per a dirimir els empats.

3. En tot allò no previst en aquesta llei, en els Estatuts i normes de funcionament de l'Institut, serà d'aplicació el règim establert per al funcionament dels òrgans col·legiats, d'acord amb la legislació vigent a Catalunya.

Article 15. President

Serà president de l'Institut el/la titular del Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural.

Corresponen al president les funcions següents:

- a) Exercir la més alta representació de l'Institut, sens perjudici de les delegacions que pugui fer.
- b) Convocar, presidir, suspendre i aixecar les sessions del Consell d'Administració, dirigir les deliberacions i decidir els empats amb el seu vot de qualitat.
- c) Dictar les disposicions específiques que calguin per al desplegament dels acords del consell d'administració.
- d) Les altres que li siguin expressament encomanades o li delegui el consell entre les de naturalesa delegable.
- e) Nomenar els vocals del Consell d'Administració, en els termes establerts per l'article 11.2 d'aquesta Llei.

Article 16. Director general

1. El/la Director/ora general de l'IRTA serà nomenat/ada pel govern a proposta del/la titular del Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural d'entre persones que reuneixin condicions de mèrit i capacitat reconeguda i comptin amb una trajectòria que combini adequadament l'experiència en la vessant científica i en la de gestió a alt nivell en ens públics o privats.

2. Corresponen al/la director/ora general les funcions següents:

- a) Exercir la representació ordinària de l'Institut.
- b) Elaborar la proposta de contracte programa i, en el seu cas, la seva proposta de modificació.
- c) Dirigir, gestionar, coordinar, inspeccionar i controlar totes les unitats, els serveis, les dependències i les instal·lacions de l'Institut.
- d) Executar els acords del consell que no corresponguin al president.

- e) Administrar el patrimoni i supervisar l'activitat comercial de l'Institut, amb facultat de fer i atorgar tota classe d'actes, operacions, contractes i documents, d'acord amb l'article 24 de la Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública.
- f) Representar jurídicament l'Institut tant en judici com en l'activitat extra judicial.
- g) Exercir l'alta direcció del personal.
- h) Gestionar, controlar i inspeccionar les finances i la comptabilitat.
- i) Atorgar poders amb les facultats que detalli d'entre les que li corresponen i donar-ne compte al consell d'administració.
- j) Adoptar mesures d'urgència, i donar-ne compte al president o al consell, en casos d'emergència o quan no es pugui reunir el consell.
- k) Exercir totes les funcions que el president i el consell li deleguin.

Capítol IV - Del consell assessor

Article 17. Consell Assessor

1. L'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries és assistit per un consell assessor.
2. El consell assessor es compon dels membres següents:
 - a) El/la president/a de l'Institut.
 - b) El/la vicepresident/a, que ho serà la persona que ostenti aquest càrrec al consell d'administració.
 - c) El/la director general.
3. Són vocals membres del consell assessor:
 - a) Un/a representant de cadascuna de les organitzacions professionals agràries més representatives de Catalunya.
 - b) Un/a representant de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya.
 - c) Un/a representant per cadascun dels col·legis professionals de Catalunya vinculats al sector agroalimentari.
 - d) Un/a representant de la Institució Catalana d'Estudis Agraris (ICEA), filial de l'Institut d'Estudis Catalans.
 - e) Un/a representant de l'Associació Catalana de Ciències de l'Alimentació (ACCA), filial de l'Institut d'Estudis Catalans.

- f) Un/a representant de l'Acadèmia de Ciències Veterinàries de Catalunya
- g) Un/a representant proposat per cadascuna de les universitats públiques catalanes amb estudis i activitats relacionades amb la finalitat de l'Institut.
- h) Un/a representant del Consell Català de les Cambres de Comerç, Indústria i Navegació.
- i) Dues persones representants del sector empresarial, sent un/a d'ells/elles a proposta del sector empresarial agrícola.
- j) Dues persones representants dels sindicats de treballadors més representatius de Catalunya.
- k) Fins a quatre persones de reconegut prestigi dins el sector agroalimentari i/o de la recerca i desenvolupament tecnològic.

Totes les persones vocals són nomenades i separades pel Conseller/a d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, a proposta de les respectives entitats i organitzacions que hi són representades, llevat de les persones referides a l'apartat k) que ho seran lliurement.

El càrrec de membre del consell assessor no és remunerat.

Article 18. Funcions del Consell Assessor

1. Correspon al consell assessor:

- a) Assessorar el consell en totes les qüestions relacionades amb les funcions de l'Institut.
- b) Informar sobre qualsevol assumpte que se li consulti en l'àmbit de les competències de l'Institut, incloent els objectius generals del Contracte Programa entre l'IRTA i el govern.
- c) Presentar al consell les propostes que estimi convenients per a un funcionament millor de l'Institut.

2. El consell assessor es reunirà, com a mínim, una vegada a l'any i de forma extraordinària sempre que calgui.

Capítol V - Contracte programa i règim econòmic-financer

Article 19. Contracte programa

1. Les relacions de l'IRTA amb el Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural i, en general, amb el govern de la Generalitat s'articulen a través de la figura del contracte programa plurianual. Aquest instrument, que serà únic, es canalitza a través del

Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural.

2. L'objecte del contracte programa és establir els objectius operatius a cercar per l'Institut i pels centres concertats que s'hi incloguin, durant el període corresponent, les línies i compromisos a assolir, les activitats i serveis que l'IRTA i els centres concertats han de dur a terme per encàrrec o a compte dels departaments afectats i especificar els indicadors de seguiment per a cada objectiu, tots ells degudament plurianualitzats.

3. Les finalitats del contracte programa són:

- Articular les relacions i els mecanismes de coordinació entre el DAR, i en general el Govern de la Generalitat i l'IRTA. Aquesta relació es basa en l'adquisició de compromisos per les dues parts i en la rendició periòdica de comptes.
- Establir, de comú acord, les línies estratègiques i els objectius generals i els mecanismes d'avaluació necessaris per garantir les finalitats assignades.
- Dotar l'IRTA dels mitjans necessaris per complir els seus objectius d'acord amb els compromisos adquirits.
- Estabilitzar i garantir el finançament per als programes a mig termini.
- Potenciar i incrementar les activitats que porten a terme els diferents grups i centres de l'Institut.
- Contribuir a una gestió eficaç de l'Institut.

4. El contracte programa inclou les previsions econòmico-financeres bàsiques plurianualitzades per tot el període a fi de garantir la suficiència financera de l'Institut.

5. El contracte establirà una comissió de seguiment per avaluar, entre d'altres funcions, la consecució d'objectius i l'adaptació del corresponent finançament. El contracte programa, determinarà la composició de la qual, les funcions i el funcionament de la comissió de seguiment la qual es constituirà durant el mes següent a la data de la seva signatura.

Així mateix, el contracte programa haurà de preveure els mecanismes i supòsits en què podrà ser modificat.

6. Anualment, i en base a les previsions del contracte programa i als ajustos corresponents, l'Institut elabora el programa d'actuacions, d'inversions i de finançament, així com la memòria corresponent, el pressupost d'explotació i el balanç, ajustats al Pla General de Comptabilitat Pública. Les dotacions de capital, contingudes en el pressupost d'explotació, tenen la condició d'ampliables en funció dels recursos efectivament obtinguts.

Article 20. Control de caràcter financer i econòmic

El control de caràcter financer de l'IRTA té per objecte comprovar-ne el funcionament econòmic i financer i s'efectua pel procediment d'auditoria. L'auditoria ha de ser efectuada sota la direcció de la Intervenció general de la Generalitat de Catalunya.

Article 21. Recursos econòmics

L'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries compta amb els recursos econòmics següents:

- a) Els rendiments i el producte de l'alienació del patrimoni propi, realitzada d'acord amb la legislació aplicable.
- b) Els crèdits assignats en els Pressupostos de la Generalitat i els recursos derivats dels compromisos i obligacions de servei públic o objectius d'interès social, en els termes que estableix a l'article 2.2 de la Llei de l'Estatut de l'empresa pública catalana i d'acord amb el contracte programa.
- c) Les aportacions d'altres entitats públiques.
- d) Les subvencions, les donacions i les aportacions de tota mena que facin a favor seu altres entitats, organismes públics o privats i particulars.
- e) Ingressos procedents dels beneficis produïts per les societats filials o per les societats en les quals participa.
- f) Ingressos procedents de la prestació dels seus serveis.
- g) Els béns i els drets, materials i immaterials, i els fruits originats per la seva actuació empresarial, industrial o intel·lectual.
- h) Els cànon, els royalties i tota mena de rendes obtingudes de les seves explotacions.
- i) Els crèdits i els préstecs que li siguin concedits.
- j) Qualsevol altra atribució patrimonial a favor seu.

Article 22. Pressupost

El pressupost de l'IRTA es regeix pel que estableixen el Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya; el Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, reguladora de l'Estatut de l'empresa pública catalana, i les lleis de pressupostos de la Generalitat.

Article 23. Dissolució i liquidació

1. La dissolució de l'IRTA es produeix per Llei, la qual ha d'establir el procediment de liquidació i la forma mitjançant la qual els òrgans de l'IRTA han de continuar exercint llurs funcions fins que la liquidació sigui total.

2. La modificació de la naturalesa jurídica de l'IRTA requereix una Llei del Parlament.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Els departaments de l'Administració de la Generalitat, altres administracions, entitats i organitzacions que tenen més d'un representant en algun dels òrgans de l'IRTA tendiran a fer efectiu el criteri de paritat de gènere entre homes i dones en la proposta de nomenament de llurs representants.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Resten derogades totalment o parcialment les disposicions del mateix rang o de rang inferior en allò que s'oposin a aquesta Llei i, en concret, es deroga la Llei 23/1985, de 28 de novembre, de creació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Es faculta el Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural per el desplegament reglamentari d'aquesta Llei que haurà d'aprovar el Govern.

Segona

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals correspongui la facin complir.

José Montilla i Aguilera
President de la Generalitat de Catalunya

Joaquim Llena i Cortina
Conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural

Aquest text és transcripció del document de treball lliurat pel Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural de la Generalitat de Catalunya.

Dictamen 18.2007

sobre l'Avantprojecte de llei de seguretat industrial.

DICTAMEN 18/2007 sobre l'Avantprojecte de llei de seguretat industrial.

Atenent les competències atribuïdes al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya per l'article 72.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i per la Llei 7/2005, de 8 de juny i per delegació del Ple, la Comissió Executiva del Consell de Treball, Econòmic i Social, en la sessió extraordinària del dia 3 de desembre de 2007, aprova el següent

DICTAMEN

I. ANTECEDENTS

En data 21 de novembre del 2007 va tenir entrada al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya un escrit tramès pel conseller d'Innovació, Universitats i Empresa en el qual sol·licitava l'emissió, pel tràmit d'urgència, del dictamen de caràcter preceptiu, previ a la seva tramitació, de l'Avantprojecte de llei de seguretat industrial.

La Comissió de treball de Polítiques sectorials es va reunir el dia 29 de novembre i va elaborar la proposta de dictamen.

II. CONTINGUT

L'Avantprojecte de llei consta d'un preàmbul, cinquanta-un articles distribuïts en cinc títols, sis disposicions addicionals, sis disposicions transitòries, una disposició derogatòria i tres disposicions finals.

El preàmbul exposa que l'objecte de la llei és regular, d'acord amb l'àmbit competencial de la Generalitat i per primera vegada en un text únic, el conjunt de la matèria sobre seguretat industrial en el territori de Catalunya, incloent-hi la vigilància del mercat. Destaca com a novetat que es crea l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, que es configura com l'autoritat que ha d'exercir les competències de la Generalitat en matèria de seguretat industrial.

El preàmbul també destaca, en relació amb els serveis d'inspecció d'instal·lacions, aparells i automòbils, que en substitució de l'actual règim de concessió s'estableix un model d'autorització administrativa.

D'altra banda, el preàmbul especifica el marc competencial a partir del qual es dicta la norma, els seus antecedents així com la seva estructura.

El títol I, denominat "Disposicions generals", engloba els sis primers articles que regulen l'objecte, l'àmbit d'aplicació i el caràcter concurrent de l'Avantprojecte de llei. Seguidament, defineix els conceptes principals; enumera les **condicions generals de la seguretat industrial** i la responsabilitat dels agents que hi intervenen.

El títol II, denominat “De la seguretat de les activitats que poden produir accidents greus i de les limitacions urbanístiques al seu entorn”, està constituït pels articles 7 al 9 i estableix la normativa aplicable a l'exercici d'activitats industrials que poden produir accidents greus. Així mateix, aquest títol regula els criteris que han de servir per establir **limitacions urbanístiques** en relació amb els establiments on es desenvolupen aquestes activitats industrials.

El títol III, denominat “De l'Agència Catalana de Seguretat Industrial” engloba de l'article 10 al 25, agrupats en quatre capítols. En aquest títol es crea l'**Agència Catalana de Seguretat Industrial**, que es configura com una entitat de dret públic sotmesa, amb caràcter general, al dret privat, que exerceix les competències de la Generalitat de Catalunya en matèria de seguretat industrial i que ha de garantir que la competència no afecti la qualitat del servei d'inspecció; les condicions per a la competència entre els operadors i la prestació subsidiària en cas de fallada de la iniciativa privada, per tal d'assegurar la universalitat del servei.

El títol IV denominat “Del règim jurídic dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial” engloba els articles 26 a 39, agrupats en tres capítols. Se substitueix el règim de concessió per un **règim d'autorització administrativa** i, es determinen les funcions, requisits i obligacions que corresponen als esmentats operadors.

El títol V denominat “Del control de l'Administració de la seguretat industrial” engloba de l'article 40 al 51 agrupats en tres capítols. En aquest títol es regula la **potestat inspectora i sancionadora de l'Administració**, es tipifiquen les infraccions i s'estableix el corresponent règim sancionador.

Hi ha sis disposicions addicionals. La primera regula el règim d'autorització dels operadors de la inspecció habilitats d'acord amb la Llei 10/2006. La disposició addicional segona regula l'eficàcia dels actes dictats a l'empara del Decret 361/2001.

La disposició addicional tercera regula l'accés dels nous operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial a les **dades dels registres** en matèria de seguretat industrial.

La disposició addicional quarta fa referència a la **cooperació i la coordinació** entre l'Agència Catalana de Seguretat Industrial i l'autoritat laboral.

La disposició addicional cinquena configura com a recurs econòmic de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial els ingressos obtinguts per la finalització dels contractes concessionals i de l'execució de les fiances constituïdes pels concessionaris en matèria de seguretat industrial.

La disposició addicional sisena fa referència a l'**ús de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics** per part de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

Les disposicions transitòries primera i segona regulen l'eficàcia, extinció i transferència de l'habilitació dels operadors de la inspecció establerta amb caràcter excepcional i transitori per l'article 2 de la Llei 10/2006, de 19 de juliol, de la prestació dels serveis d'inspecció en matèria de seguretat industrial.

La disposició transitòria tercera faculta el departament competent en matèria de seguretat industrial per a l'exercici de les funcions atribuïdes a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, mentre no s'aprovi el decret que n'ha de desenvolupar l'organització i règim jurídic.

La disposició transitòria quarta regula el procés de reassignació del personal que ocupin llocs de treball en serveis que s'integrin en l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

La disposició transitòria cinquena disposa l'aplicació dels reglaments tècnics de seguretat industrial estatals en defecte de l'aprovació pel Govern de reglaments tècnics propis.

La disposició transitòria sisena estableix la normativa aplicable a la comunicació d'accidents en les instal·lacions industrials, mentre no es desenvolupi reglamentàriament la Llei.

La disposició final primera, d'una banda, estableix una redacció nova per a determinades taxes relatives a la seguretat industrial i, d'altra banda, crea tributs nous en aquest àmbit. La disposició final segona faculta el Govern a desenvolupar reglamentàriament l'Avantprojecte de Llei. La disposició final tercera estableix l'entrada en vigor de l'Avantprojecte de Llei.

III. OBSERVACIONS GENERALS

Primera. El CTESC entén que la seguretat industrial a Catalunya en els termes que es postula en el preàmbul de l'Avantprojecte de Llei de seguretat industrial ja està prou garantida a través de la normativa existent que cobreix tots aquells àmbits de gestió en els quals l'activitat productiva pot ser una font de perill per a la mateixa organització, per a la població o per al territori. En aquest sentit, la promulgació d'una Llei de seguretat industrial, com es pretén, pot produir un efecte de sobrelegislació.

Segona. El CTESC considera que la creació de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, regulada al títol III de l'Avantprojecte de Llei, no té cap justificació com a necessitat de servei i en conseqüència, no estima necessari crear-la.

Tercera. El CTESC considera que aquest Avantprojecte de Llei produeix un cost econòmic que no té prou equivalència amb el nivell de seguretat industrial que es pretén introduir.

Quarta. El CTESC posa de manifest que l'Avantprojecte de Llei que es dictamina pretén regular aspectes productius, com són els referents a les activitats industrials, amb altres de purament "complementaris" (vehicles, ascensors, etc.), que creen una normativa confusa i heterogènia que pot originar efectes contraproductius.

Cinquena. El CTESC considera que la definició d'activitat, instal·lació i producte industrial que fa l'Avantprojecte de Llei no hauria de donar entrada al fet que, sense justificació, tot aparell industrial de qualsevol tipus sigui objecte de control, inspecció i taxació.

Sisena. El CTESC considera imprescindible un exhaustiu control de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial del compliment de la normativa en vigor per part dels operadors de la inspecció.

Setena. El CTESC considera positiva la previsió de la connexió telemàtica de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial amb els operadors de la inspecció.

Vuitena. El CTESC considera que als òrgans col·legiats de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial s'hauria de garantir la representació de les organitzacions sindicals i empresarials més representatives.

Novena. El CTESC considera que l'Avantprojecte de Llei conté excessives remissions al desenvolupament reglamentari i aquest fet podria resultar incongruent amb la seguretat que pretén aconseguir la Llei. D'altra banda, el CTESC proposa que, en qualsevol cas, s'estableixi un termini per procedir al desenvolupament reglamentari.

Desena. El CTESC constata que a l'annex 1 del dossier que acompanya l'Avantprojecte de Llei, dedicat a "les reunions amb les entitats afectades", exposa les celebrades amb les que es consideren estrictament afectades, i no figura en aquest tràmit previ Foment del Treball Nacional com a organització empresarial més representativa. D'altra banda, el CTESC considera que la menció a la Cambra de Comerç és insuficient en no determinar a quina cambra de comerç es refereix i si s'ha consultat o no a altres cambres establertes al territori català i, si més no, al Consell de Cambres de Comerç de Catalunya.

Onzena. El CTESC considera que la petició del present dictamen a través del procediment d'urgència no està prou justificada. Ateses les característiques del text sotmès a dictamen, la petició del dictamen pel tràmit d'urgència ha dificultat la tasca que correspon fer al CTESC.

IV. OBSERVACIONS A L'ARTICULAT

1. El CTESC considera que l'expressió "vigilància del mercat en aquesta matèria" que s'empra al preàmbul i a l'articulat de l'Avantprojecte de Llei, pot donar lloc a diferents interpretacions i, per tant, recomana que s'aclareixi aquest concepte.
2. El CTESC recomana, per tal de facilitar la interpretació de la norma, que s'afegeixi la referència a l'Avantprojecte de Llei en les remissions que alguns articles fan a altres articles de l'Avantprojecte. Així, per exemple, al final de l'article 2 s'hauria d'afegir l'incís "d'aquesta Llei" a continuació de "l'article 1.2". En la mateixa línia, recomana que en aquells apartats d'articles que fan remissions a altres apartats del mateix article s'afegeixi la referència a l'article en qüestió. Així, per exemple, al final del primer paràgraf de l'article 1.4 recomana que s'afegeixi l'incís "d'aquest article" abans "d'aquesta llei regula".
3. El CTESC considera que a l'article 1.4.b) de l'Avantprojecte de Llei caldria referenciar el concepte de substàncies perilloses a la Directiva 96/82/CE relativa al control dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervenen substàncies perilloses (modificada per la Directiva 2003/105/CE), i la normativa d'aplicació que la desenvolupa.
4. El CTESC considera que a l'article 3.2 de l'Avantprojecte de Llei s'hauria d'aclarir que les competències que s'atribueixen per aquest article a l'òrgan o organisme de la Generalitat competent en matèria d'energia són les competències en matèria de seguretat industrial.

5. En relació amb la definició que a l'article 4 de l'Avantprojecte de llei es fa d'activitat, instal·lació i producte industrial, el CTESC considera que cal introduir en la redacció una definició més concreta i específica.
6. El CTESC considera que a l'article 4 de l'Avantprojecte de llei s'hauria d'incloure la definició de "personal inspector dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial" als quals s'atribueixen responsabilitats en l'apartat "i" de l'article 6. D'altra banda, considera que caldria que l'Avantprojecte de llei establís quina formació hauria de tenir aquest personal, o bé hauria de remetre a la legislació vigent on pugui especificar-se aquesta formació.
7. El CTESC recomana fer un aclariment en la redacció de l'article 5.2 de l'Avantprojecte de llei, atès que no està clar si les condicions a què fa referència aquest article són exigibles a les activitats industrials o només a les instal·lacions, equips i productes industrials.
8. El CTESC considera que el desenvolupament del règim de responsabilitats al qual es fa referència a l'article 6.3 de l'Avantprojecte de llei no hauria de preveure's amb caràcter potestatiu sinó preceptiu. En aquest sentit, proposa substituir "pot" per "ha de". D'altra banda, considera que la referència al desenvolupament reglamentari dels requisits, obligacions i procediments d'autorització, que també hauria de ser previst amb caràcter preceptiu, s'hauria d'incloure al títol IV que fa referència al règim jurídic dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial.
9. El CTESC recomana aclarir el concepte de risc industrial acceptable de l'article 9.a. de l'Avantprojecte de llei.
10. El CTESC considera que el contingut de l'article 9.d) de l'Avantprojecte de llei és més propi d'una disposició transitòria.
11. El CTESC considera que l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, regulada al títol III de l'Avantprojecte de llei, no té cap justificació com a necessitat de servei i en conseqüència no estima necessari crear-la.
12. Sense perjudici de l'observació anterior, i atesa la funció d'assessorament que li correspon, el CTESC considera que la configuració de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial com a ens públic sotmès al dret privat, si més no amb determinades atribucions i funcions com a organisme públic, prevista a l'article 10.2, produeix una clara indefensió i inseguretat jurídica pel fet que les esmentades atribucions i funcions específiques no s'expliciten en tot el contingut de l'Avantprojecte de llei.

Atès l'anterior, es proposa la redacció següent per a l'article 10.2 de l'Avantprojecte de llei: "L'Agència Catalana de Seguretat Industrial és una entitat de dret públic de la Generalitat de Catalunya, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'operar per al compliment de les seves funcions que ajusta la seva activitat al dret públic".

13. El CTESC considera que a l'article 15.2.c) de l'Avantprojecte de llei, els tres vocals en representació del Departament en què estigui adscrita l'Agència Catalana de

Seguretat Industrial haurien de tenir un rang mínim o perfil adequat, el qual hauria d'explicitar-se, de la mateixa manera que es fa amb els vocals de l'Administració de la Generalitat.

14. El CTESC considera que a l'article 15.2 de l'Avantprojecte de Llei s'hauria d'afegir una lletra h) amb la redacció següent: "h) Dos vocals en representació de les organitzacions sindicals més representatives a Catalunya i dos en representació de les organitzacions empresarials més representatives a Catalunya".
15. El CTESC considera que a l'article 15.5 de l'Avantprojecte de Llei s'hauria de preveure la possibilitat que el Consell Rector de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial faci reunions extraordinàries.
16. El CTESC considera que a l'article 15.6 de l'Avantprojecte de Llei s'hauria de delimitar quines funcions són delegables en el comitè executiu.
17. El CTESC considera que a l'article 16 de l'Avantprojecte de Llei s'hauria de preveure que el director o directora de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial tingui formació, professionalitat i prestigi reconeguts, atès que aquest té assignades, qualitativament i quantitativa, atribucions i competències que fan que es constitueixi com l'eix de tota la seva activitat.
18. El CTESC proposa que a l'article 16.3.g de l'Avantprojecte de Llei es concreti, en referència a les revocacions, "d'acord amb el procediment sancionador que estableix aquesta llei."
19. El CTESC considera que a l'article 16.3.r) de l'Avantprojecte de Llei s'hauria d'aclarir el concepte de "tracció".
20. En relació amb l'article 17.2.c) que estableix que el Consell Assessor és integrat, entre d'altres, per quatre persones representants de les associacions empresarials més representatives en l'àmbit de la seguretat industrial. El CTESC considera que, des d'un punt de vista jurídic, no existeix cap associació empresarial amb la consideració de més representativa en l'àmbit de la seguretat industrial. En conseqüència, proposa la redacció següent per a l'apartat c) de l'article 17.2: "Quatre persones representants de les associacions empresarials més representatives".
21. El CTESC considera que la representativitat de les organitzacions sindicals en el Consell Assessor no està prou garantida perquè es puguin salvaguardar els interessos dels seus representats. És per això que proposa modificar l'article 17.2.d) perquè el Consell Assessor estigui integrat per quatre representants de les organitzacions sindicals més representatives.
22. El CTESC constata que les funcions del Consell Assessor, previstes a l'article 17.5 de l'Avantprojecte de Llei són innòcues respecte a les atribucions i competències de l'Agència i considera que hauria de tenir coneixement, almenys, de totes les actuacions de l'Agència, és a dir: autoritzacions, suspensions, expedients sancionadors, sancions, participació en societats, convenis o concerts, patrimonis, pressupostos, etc.

23. El CTESC considera que a l'article 17.6 de l'Avantprojecte de Llei s'hauria de preveure la possibilitat que el Consell Assessor faci reunions extraordinàries.
24. El CTESC no considera apropiat que els ingressos procedents de les sancions passin a integrar el patrimoni de l'Agència tal com es preveu a l'article 20.f de l'Avantprojecte de Llei. En tot cas, podria destinar-se a altres missions més apropiades: formació en matèria de seguretat industrial, comunicació, prevenció, etc.
25. En relació amb l'article 20.g) de l'Avantprojecte de Llei, el CTESC entén que incorporar la possibilitat que l'Agència Catalana de Seguretat Industrial pugui nodrir-se de donacions realitzades per particulars és un risc que pot comportar que determinats particulars realitzin pràctiques irregulars amb l'objectiu d'obtenir beneficis al marge dels determinats en la normativa reguladora en matèria de seguretat industrial. En aquest sentit, el CTESC proposa que l'esmentat article elimini els "particulars" com a possibles subjectes de donacions dirigides a l'Agència Catalana de Seguretat industrial.
26. El CTESC considera que, en relació amb l'article 22 de l'Avantprojecte de Llei, és jurídicament inadmissible que en determinats casos, sense especificar quins, l'Agència actuï com a poder públic i, per tant, els actes dictats constitueixin actes administratius. El ciutadà hauria de conèixer per endavant en quins casos l'Agència es constitueix com a poder públic per arbitrar les mesures legals que corresponguin per a la defensa dels seus interessos.
27. Atès que el concepte de "control financer permanent" per la Intervenció General emprat en l'Avantprojecte de Llei no està definit ni a la Llei de finances públiques de Catalunya ni al mateix Avantprojecte de Llei, el CTESC considera que la Llei hauria d'incloure a l'article 24 que el control financer s'efectua per mitjà de les modalitats de fiscalització prèvia de la despesa per la Intervenció General de la Generalitat, d'acord amb el que estableix el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.
28. En relació amb l'article 26.2 de l'Avantprojecte de Llei, el CTESC considera que el fet que els certificats emesos pels inspectors dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial tinguin la mateixa validesa jurídica que els certificats emesos pels inspectors de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, pot comportar, *de facto* una presumpció de veracitat per als primers que en cap cas se'ls pot atribuir.
29. En relació amb l'article 26.3 de l'Avantprojecte de Llei, el CTESC considera que es volen regular els requisits per poder exercir d'operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, tot i que només es fa referència a la independència dels directors dels operadors i del seu personal inspector, així com al règim d'incompatibilitats que regiran, un cop s'hagi regulat per decret. Així, el CTESC considera que també hauria de regular-se el nivell de competències formatives exigible al personal inspector i als directors dels operadors.
30. El CTESC considera que la funció descrita a l'article 28.1.h) ja està descrita a la lletra e) del mateix article, raó per la qual proposa que se suprimeixi.
31. El CTESC considera que la remissió de l'article 28.1.k) a la disposició final primera hauria de ser substituïda per una remissió a la normativa sobre taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

32. En relació amb el capítol III del títol IV, relatiu al Servei d'inspecció Tècnica de vehicles, el CTEESC considera que per optimitzar el funcionament de les estacions d'ITV és molt important l'existència d'una sola categoria professional del personal que realitza les inspeccions.
33. El CTEESC considera que el contingut de l'article 39 de l'Avantprojecte de llei hauria de situar-se en el context del procediment sancionador, ja que la revocació és i ha de considerar-se com una sanció aplicable a les faltes molt greus. De fet, l'article 45.3.c. que desglossa i defineix les infraccions, a la lletra c) regula "incomplir els títulars de les activitats, instal·lacions i productes industrials, les condicions tècniques requerides pels reglaments tècnics de seguretat industrial...". Aquest incompliment es considera com a causa de revocació, fet aquest que podria donar lloc a una lesió del principi "non bis in idem", en preveure, dos articles determinats de l'Avantprojecte, sancions diferenciades per un mateix fet.
34. El CTEESC considera que a l'article 41 de l'Avantprojecte de llei s'ha de preveure que els inspectors de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial han de tenir la necessària qualificació atesa la important funció que tenen assignada.
35. En relació amb l'article 43 de l'Avantprojecte de llei, el CTEESC considera que, d'acord amb la innumerable jurisprudència que hi ha, la presumpció de veracitat de les actes d'inspecció ha de limitar-se a aquells fets directament comprovats per l'inspector, no als fets aportats per tercers no succeïts durant la visita inspectora. Per tant, proposa la següent redacció per a aquest article: "Les actes que aixequi el personal inspector de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, com a conseqüència de l'activitat que regula el present capítol, gaudiran de la presumpció de veracitat, sempre que reflecteixin fets o dades directament comprovats per l'inspector, i només es podrà destruir amb prova en contrari".
36. El CTEESC considera que la tipificació de les infraccions molt greus que es conté a l'article 45.2 de l'Avantprojecte de llei pot generar inseguretat jurídica, atès que els conceptes que s'hi utilitzen són indeterminats.
37. El CTEESC considera que hauria d'incorporar-se als supòsits d'infraccions molt greus, establerts a l'article 45.2 de l'Avantprojecte de llei, l'obstrucció de l'activitat inspectora de l'Administració quan s'utilitzi violència d'alta i baixa intensitat contra els seus agents.
38. El CTEESC considera que el contingut de la disposició transitòria quarta de l'Avantprojecte de llei hauria d'ampliar-se al personal de la Subdirecció General de Seguretat Industrial que no s'integri a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial. D'altra banda, el CTEESC proposa que al paràgraf tercer de la disposició transitòria quarta de l'Avantprojecte de llei se substitueixi la referència als "representants dels agents socials" per "la representació legal dels treballadors". Finalment, el CTEESC considera que en aquest procés s'ha de tenir en compte l'adequació – amb els requeriments objectius prèviament definits a la relació de llocs de treball de l'Agència– de les persones a les funcions i característiques dels llocs de treball i les preferències individuals que puguin ser formulades pel personal afectat.
39. El CTEESC considera que els imports de les taxes que estableix la disposició final pri-

mera de l'Avantprojecte de llei són excessius i per tant recomana reduir-los. La taxa pressuposa un servei i en el cas que estudiem, per exemple, pel "servei de tramitació d'autoritzacions o habilitacions" de l'organisme de control, es fixa la quantitat de 104 mil euros; i l'import per la tramitació de l'autorització per a la prestació d'ITV és de 20.500 euros.

40. En relació amb la disposició final primera de l'Avantprojecte de llei, el CTEESC considera que la redacció relativa a la taxa per l'anotació del resultat de les inspeccions prèvies i periòdiques en els registres de les instal·lacions i els aparells industrials és confusa i pot donar a entendre que la taxa grava les inspeccions prèvies de tots els aparells industrials, sense discriminació.

El CTEESC entén que s'hauria d'especificar i aclarir quins són exactament els aparells industrials la inspecció prèvia dels quals està gravada per aquesta taxa. En aquest sentit, es considera confusa la redacció de l'apartat segon de l'article 334 *septies* quan fixa l'objecte de la taxa en "l'anotació en els registres establerts del resultat de les inspeccions prèvies i periòdiques que efectuen els organismes de control a les instal·lacions i els aparells industrials...". No queda clar el concepte anotació, ja que si la inspecció prèvia i periòdica es refereix a més d'una instal·lació i/o aparell industrial d'un mateix titular, no es precisa si amb una sola anotació s'inclouen tots els aparells i/o instal·lacions inspeccionats o bé, es requereix una anotació individual per aparell i/o instal·lació industrial, amb el conseqüent pagament de les taxes corresponents al nombre d'anotacions.

41. El CTEESC considera que cal establir amb claredat els criteris i procediment dels concursos públics d'adjudicació en lloguer dels béns i drets els quals són patrimoni de la Generalitat una vegada finalitzats els contractes de concessió de serveis de la ITV vigents.

V. CONCLUSIONS

El Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya ha valorat l'Avantprojecte de llei de seguretat industrial i sol·licita al Govern que sigui receptiu a les recomanacions formulades en el present dictamen.

Barcelona, 3 de desembre del 2007

La presidenta
Mercè Sala Schnorkowski

La secretària executiva
Teresita Itoiz i Cruells

AVANTPROJECTE DE LLEI de seguretat industrial.

PREÀMBUL

En les societats desenvolupades s'utilitzen permanentment, tant per a la producció com per al consum, una gran quantitat d'elements tècnics: ascensors, grues, instal·lacions i aparells elèctrics, instal·lacions i aparells de gas, calderes de vapor, instal·lacions de calefacció i de fred, vehicles, màquines diverses, etc. La població, que és usuària d'una gran varietat de productes industrials, sovint ha de compartir el territori amb nuclis d'activitat industrial concentrada. Això configura un paisatge propi de la societat tecnològica, que avui evoluciona cap a la societat de la informació.

Però tot aquest conjunt d'activitats, instal·lacions i productes, a banda de proporcionar riquesa i ésser útil, també pot esdevenir una font de risc. La seguretat industrial s'ocupa de prevenir els accidents i de limitar les conseqüències que poden tenir si es produeixen. L'essència de la política pública de la seguretat industrial és organitzar aquest sistema de prevenció i mitigació.

En el sistema de gestió de la seguretat industrial intervenen molts agents amb funcions diferents: uns projecten instal·lacions, dissenyen productes i els materialitzen, sigui en un procés de fabricació o bé en un procés de muntatge o instal·lació; altres els mantenen en condicions adequades al llarg de llur vida útil, els usen i gestionen que se'n comuniqui el risc; altres elaboren normes jurídiques o tècniques en matèria de seguretat industrial, i altres acrediten la competència tècnica dels operadors, inspeccionen les instal·lacions, els vehicles i els productes industrials, i sancionen els incompliments de la normativa aplicable. Si cadascun dels agents fa la seva activitat d'una manera efectiva i eficient, la cadena de valor de la seguretat industrial obté una utilitat màxima amb un risc mínim, d'acord amb les condicions tecnològiques i socials de cada moment.

Un dels agents que participen d'aquest sistema de gestió de seguretat industrial són les entitats que fan les inspeccions de les instal·lacions, els aparells i els vehicles, tant a l'origen o prèviament a la seva posada en funcionament, com periòdicament al llarg de llur vida útil. A Catalunya, durant aproximadament els darrers vint anys, aquests serveis s'han prestat en règim de concessió. Es considera convenient, però, que un cop finalitzada la vigència de les concessions, aquestes activitats se sotmetin a un règim que permeti una major llibertat d'elecció als usuaris sense oblidar que l'objectiu bàsic és millorar la qualitat dels serveis i vetllar per la seguretat.

En aquest sentit, i pel que fa als vehicles, tant la Directiva 1996/96/CE com la doctrina jurisprudencial establerta pel Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees i el Tribunal Suprem posen de relleu el caràcter de funció pública del servei d'inspecció tècnica de vehicles, el qual no es pot deixar del tot a les eventualitats del mercat. Això s'ha tingut present a l'hora de regular, en aquesta llei, el règim jurídic d'aquestes activitats, especialment l'autorització que ha de servir de títol habilitant, per a la qual cal establir els requisits necessaris per a garantir el valor públic de la seguretat i una bona prestació del servei.

És imprescindible tenir en consideració les característiques del mercat i dels serveis d'inspecció. En primer lloc i en general, aquests serveis no es demanen voluntàriament, sinó només perquè són imposats per les disposicions legals vigents en matèria de seguretat industrial. Les conseqüències d'un accident poden desbordar els titulars de la font de risc, afectar terceres persones que no han intervingut en la decisió preventiva i, en determinades circumstàncies, el nombre d'afectats pot ser molt elevat: això justifica que siguin serveis de caràcter obligatori. En segon lloc, els qui demanen aquests serveis sovint no tenen la capacitat d'avaluar-ne la qualitat. Tot això obliga l'Administració que ha de garantir la seguretat industrial a intervenir-hi molt activament, de manera que la competència entre els operadors no afecti la qualitat de les inspeccions.

La Generalitat, per a preservar el valor públic de la seguretat, ha de propiciar que aquests serveis es desenvolupin en tots els àmbits reglamentaris de la seguretat industrial i en tot el territori de Catalunya. Una de les seves responsabilitats és la prestació subsidiària en el cas de manca o fallada d'iniciativa privada, per tal de garantir la universalitat del servei.

L'objecte de la Llei de seguretat industrial és regular, dins l'àmbit de les competències de la Generalitat, la seguretat industrial en el territori de Catalunya, incloent-hi la vigilància del mercat en aquesta matèria.

Aquesta llei regula en un únic text tota la matèria de seguretat industrial establerta fins ara en diverses normes, entre la qual hi ha el règim jurídic dels operadors que actuen en matèria de seguretat industrial (els organismes de control i els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles).

Aquesta llei es fonamenta en les competències exclusives que la Generalitat té en matèria d'indústria, d'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'autonomia, i respecta, al mateix temps, la competència que l'article 149.1.21 de la Constitució reconeix a l'Estat en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor.

Aquesta llei té en compte el canvi substancial que l'aprovació de la reforma de l'Estatut d'Autonomia, mitjançant la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol ha suposat en el règim competencial de la seguretat industrial. En efecte, la regulació normativa de la seguretat industrial ha passat de ser, en l'anterior Estatut, un subsistema d'un sistema estatal, on la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'indústria estava mediatitzada per la referència a "sense perjudici d'allò que determinin les normes de l'Estat per raons de seguretat, sanitàries o d'interès militar", a esdevenir una competència íntegra i exclusiva amb l'abast atorgat a les competències exclusives per l'article 110, que afirma que "corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva", afirmant també, l'esmentat precepte estatutari, que "correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions" i que "el dret català, en matèria de competències exclusives de la Generalitat, és el dret aplicable en el seu territori amb preferència sobre qualsevol altre".

També recull la competència que la sentència del Tribunal Constitucional 332/2005, del 15 de desembre, ha reconegut a favor de la Generalitat en matèria d'inspecció tècnica de vehicles i les sentències de la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Suprem de 3 i 4 d'octubre de 2006.

Els antecedents d'aquesta llei dins de l'àmbit de la seguretat industrial i el control reglamentari, d'acord amb les competències exclusives de la Generalitat en aquesta matèria, són l'Ordre del 17 de març de 1986, per la qual es regula la concessió de les tasques d'inspecció i control reglamentari en l'àmbit de la seguretat, qualitat i normativa industrial, modificada per l'Ordre del 7 d'abril de 1986; la Llei 13/1987, del 9 de juliol, de seguretat de les instal·lacions industrials i la Llei 10/2006, de 19 de juliol, de la prestació dels serveis d'inspecció en matèria de seguretat industrial.

Els antecedents en l'àmbit del servei d'inspecció tècnica de vehicles són el Decret 54/1982, del 4 de març, pel qual es regula la xarxa d'estacions de reconeixement de vehicles automòbils a Catalunya; l'Ordre del 21 de juny de 1982, per la qual s'aprova el Reglament sobre organització i règim jurídic del Servei d'Inspecció Tècnica de Vehicles a Catalunya, modificada per l'Ordre del 9 de juliol de 1982 i l'Ordre del 28 de desembre de 1999; el Decret 186/1986 de 9 de juny, pel qual es regula l'ampliació de la xarxa de reconeixement de vehicles de Catalunya; el Decret 361/2001, de 18 de desembre, pel qual es regula el funcionament i activitats a desenvolupar per les estacions d'inspecció tècnica de vehicles i la Llei 10/2006, de 19 de juliol, de la prestació dels serveis d'inspecció en matèria de seguretat industrial.

La Generalitat, dins el marc legal, també ha de definir uns models de gestió que facin possible una actuació harmonitzada i uns serveis eficients i de qualitat.

Atès que la llei estableix un model d'autorització administrativa per a gestionar la inspecció i el control reglamentari de les instal·lacions i també el servei d'inspecció tècnica de vehicles, la funció de supervisió i control del sistema ha d'ésser molt efectiva per a garantir que es mantinguin les condicions d'una competència efectiva entre els operadors i, al mateix temps, assegurar que aquesta competència no afecti la qualitat del servei d'inspecció. Per a aconseguir aquest objectiu i poder gestionar l'ampli ventall de funcions que té la Generalitat en matèria de seguretat industrial, aquesta llei crea l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

L'Agència Catalana de Seguretat Industrial ha de permetre que l'actuació de la Generalitat en aquest àmbit sigui més flexible i eficient i que els resultats de la seva gestió puguin ser també més visibles i transparents. Així mateix, ha de donar la certesa i l'estabilitat necessàries als agents que operin en aquest sector, i ha d'agilitar l'adaptació progressiva de la gestió de la seguretat industrial a la societat de la informació. També ha de garantir la prestació subsidiària en el cas de manca o fallada d'iniciativa privada, per a permetre la universalitat del servei.

La seguretat de les activitats que poden produir accidents greus i les limitacions urbanístiques a l'entorn dels establiments industrials en què es produeixen aquestes activitats són regulades per la Directiva 1996/82/CE, del 9 de desembre. El Reial decret 1254/1999, del 16 de juliol, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervinguin substàncies perilloses, transposa la dita directiva a l'ordenament jurídic de l'Estat. Aquest reial decret estableix que les autoritats competents han de prendre mesures en la planificació del territori al voltant dels establiments amb aquestes característiques, i fixa uns terminis per a aplicar aquesta norma. En aquesta llei es concreta el compliment de la dita directiva.

La Llei de seguretat industrial és la primera que regula totes les competències de la

Generalitat en aquesta matèria, entre les quals cal destacar, d'una banda, l'aplicació dels models regulats per l'Administració europea, la de l'Estat i la de Catalunya per a controlar els riscos i aconseguir un nivell de seguretat raonable dels productes industrials no alimentaris afectats per la legislació tècnica.

La Llei s'estructura en cinc títols, sis disposicions addicionals, cinc disposicions transitòries, una disposició derogatòria i tres disposicions finals.

El títol primer determina l'objecte, l'àmbit d'aplicació i el caràcter concurrent d'aquesta llei; defineix els termes essencials, i estableix les condicions generals de la seguretat industrial i la responsabilitat dels agents.

El títol segon estableix els principis generals per a l'exercici de les activitats industrials que poden produir accidents greus, i habilita el Govern perquè fixi els valors de risc acceptable, estableixi els criteris per a determinar les distàncies mínimes de seguretat entre els establiments en què es desenvolupen aquestes activitats i els elements vulnerables, i també el procediment d'adaptació total o parcial dels establiments existents a aquests paràmetres una vegada concretats.

El títol tercer crea i regula l'Agència Catalana de Seguretat Industrial. L'Agència es configura com l'organisme que exerceix les competències de la Generalitat en matèria de seguretat industrial. És una entitat de dret públic sotmesa al dret privat, excepte per a determinades funcions en què actua com a poder públic.

El títol quart estableix el règim regulador dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial. Se substitueix el règim de concessió per un règim d'autorització administrativa i, es determinen les funcions, requisits i obligacions que corresponen i que han de complir els esmentats operadors.

El títol cinquè regula el control de l'Administració de la seguretat industrial. Determina la potestat inspectora i la sancionadora en matèria de seguretat industrial, tipifica les infraccions i estableix el règim sancionador corresponent.

Les disposicions addicionals regulen el règim d'autorització dels operadors de la inspecció habilitats, l'eficàcia dels actes dictats a l'empara del Decret 361/2001 de 18 de juliol, l'accés dels nous operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial a les dades dels registres, la cooperació i la coordinació amb l'autoritat laboral, la determinació com a recurs econòmic de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial dels ingressos obtinguts per la finalització dels contractes concessionals i de l'execució de les fiances constituïdes pels concessionaris i també l'ús de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics.

Les disposicions transitòries primera i segona regulen la l'eficàcia, extinció i transferència de l'habilitació dels operadors de la inspecció establerta amb caràcter excepcional i transitori per l'article 2 de la Llei 10/2006, de 19 de juliol, de la prestació dels serveis d'inspecció en matèria de seguretat industrial.

La disposició transitòria tercera faculta el departament competent en matèria de seguretat industrial per a l'exercici de les funcions atribuïdes a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial fins que no es compleixin els requisits establerts per l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.

La disposició transitòria quarta regula el procés de reassignació del personal que ocupin llocs de treball en serveis que s'integrin en l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

La disposició transitòria cinquena regula l'aplicació dels reglaments tècnics de seguretat industrial.

La disposició transitòria sisena regula la comunicació d'accidents en les instal·lacions industrials.

Les disposicions finals, d'una banda, estableixen una redacció nova per a la determinació d'algunes de les taxes relatives a la seguretat industrial que estableix la Llei 15/1997, del 24 de desembre, de taxes i preus públics de Catalunya, per a fer més clars els elements essencials d'aquests tributs. I, d'altra banda, com a conseqüència del nou règim jurídic dels operadors en matèria de seguretat industrial que recull aquesta llei, crea tributs nous en aquest àmbit.

Aquesta llei, d'acord amb el que disposa l'article 2.1.a primer de la Llei 7/2005, del 8 de juny, del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, ha estat objecte del dictamen preceptiu corresponent.

TÍTOL I - DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte

1. L'objecte d'aquesta llei és la regulació, dins l'àmbit de competències de la Generalitat, de la seguretat industrial en el territori de Catalunya, incloent-hi la vigilància del mercat en aquesta matèria.
2. La seguretat industrial és un servei públic d'interès general que té per objecte prevenir i limitar els riscos industrials a un nivell socialment acceptable i mitigar les conseqüències si es produeixen accidents que puguin causar danys o perjudicis a les persones, els béns o el medi ambient com a resultat de l'activitat industrial; de la utilització, el funcionament i el manteniment de les instal·lacions industrials, i de la producció, l'ús, el consum, l'emmagatzematge o el rebuig dels productes industrials.
3. Als efectes d'aquesta llei, s'inclou dins l'àmbit de la seguretat industrial el règim de la inspecció tècnica de vehicles i llurs components o accessoris.
4. De conformitat amb els apartats 1, 2 i 3, aquesta llei regula:
 - a) El règim de seguretat de les activitats, les instal·lacions i els productes industrials.
 - b) El règim de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses.
 - c) L'Agència Catalana de Seguretat Industrial, com a organisme que exerceix les competències de la Generalitat en matèria de seguretat industrial.

d) El règim d'actuació i autorització dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial.

Article 2. Àmbit d'aplicació

Aquesta llei és aplicable, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, a les activitats, les instal·lacions i els productes industrials, incloent-hi els vehicles automòbils, per llur condició de fonts de risc que poden produir, com a conseqüència d'un accident, els danys o perjudicis a les persones, els béns o el medi ambient a què fa referència l'article 1.2.

Article 3. Aplicació concurrent d'aquesta llei

1. Aquesta llei és aplicable sens perjudici de les altres normes sectorials que tinguin per objecte la regulació d'activitats, instal·lacions i productes industrials que també siguin objecte d'aquesta llei.
2. Les activitats i instal·lacions industrials de titularitat de les empreses de generació, transport o distribució d'energia que tenen la finalitat de generar, transportar, transformar o distribuir energia, es regeixen, en matèria de seguretat industrial, pel que disposa aquesta llei i, en matèria de planificació, garantia i qualitat de servei, per llur normativa específica. Per aquestes activitats i instal·lacions, correspon a l'òrgan o organisme de la Generalitat competent en matèria d'energia l'exercici de les competències de la Generalitat.
3. Les activitats relacionades amb la prevenció de riscos laborals, la defensa i la protecció dels consumidors i els usuaris, la protecció civil, i la prevenció i l'extinció d'incendis, així com, els productes industrials alimentaris i els productes i especialitats farmacèutiques es regeixen pel que disposa llur normativa específica.
4. Els departaments competents en matèries objecte de l'aplicació concurrent d'aquesta llei, han de vetllar perquè es produeixi una coordinació eficient de les seves actuacions amb l'objecte d'assegurar un tractament el més integrat possible del risc industrial.

Article 4. Definicions

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per:

a) *Activitat industrial*: qualsevol operació o tasca orientada a fabricar, reparar, mantenir, transformar o reciclar productes industrials; envasar i embalar aquests productes, i aprofitar-ne, recuperar-ne i eliminar-ne els residus o els subproductes, independentment de la naturalesa dels recursos i els processos tècnics utilitzats.

b) *Instal·lació industrial*: el conjunt d'aparells, equips, elements i components associats a l'activitat industrial i el que, encara que no hi estigui associat, pugui comportar un risc industrial per a les persones, els béns o el medi ambient. S'entén també

per instal·lació industrial la que té la finalitat de generar, transportar, transformar, distribuir o consumir energia.

c) *Producte industrial*: qualsevol manufactura o producte transformat o semitractat de caràcter mòble, fins i tot en el cas que estigui incorporat en un altre bé mòble o immòble, i totes les parts que el componen, com són les matèries primeres, les substàncies, els components i els productes semiacabats.

d) *Establiment industrial*: tota la zona en què s'exerceix una activitat industrial, incloent-hi les infraestructures i les instal·lacions que té incorporades.

e) *Establiment industrial en què es pot produir accidents greus*: els establiments industrials objecte de la Directiva 1996/82/CE, del 9 de desembre, i les seves modificacions i de la normativa europea que la substitueixi.

f) *Reglament tècnic*: el conjunt d'especificacions tècniques relatives a les activitats, instal·lacions i productes industrials, que s'han d'establir amb caràcter obligatori per mitjà d'una disposició legal.

g) *Norma tècnica*: l'especificació tècnica de caràcter voluntari relativa a les activitats, instal·lacions i productes, que un organisme de normalització pot establir i publicar.

h) *Titular d'un establiment industrial o titular d'una instal·lació industrial*: la persona física o jurídica que explota o posseeix un establiment o una instal·lació industrial per mitjà de qualsevol títol admès en dret, o qualsevol altra persona que tingui un poder econòmic determinant amb relació al funcionament tècnic de l'establiment o la instal·lació.

i) *Control reglamentari de la seguretat industrial*: el conjunt d'actuacions dirigides a verificar que les activitats, les instal·lacions i els productes industrials compleixen els reglaments tècnics de seguretat industrial i les altres disposicions aplicables per a garantir la seguretat industrial.

j) *Vigilància del mercat*: el conjunt d'actuacions dirigides a verificar que els productes industrials que hi ha en el mercat compleixen les exigències de seguretat industrial.

k) *Operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial*: els organismes de control i els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles autoritzats per a actuar a Catalunya.

l) *Risc industrial*: la probabilitat que els establiments, les instal·lacions o els productes industrials produeixin un efecte danyós específic en un període de temps determinat com a conseqüència de llurs característiques o propietats mecàniques, químiques, elèctriques o radioactives.

m) *Risc socialment acceptable*: el nivell màxim de risc que els reglaments tècnics de seguretat industrial de caràcter obligatori han de limitar tenint en compte tots els factors històricament variables de caràcter tecnològic, social i econòmic que hi intervenen.

Article 5. Condicions generals de la seguretat industrial

1. Les activitats, les instal·lacions i els productes industrials han d'ésser projectats, fabricats, instal·lats, utilitzats i mantinguts de manera que no comprometin, més enllà del risc socialment acceptable, la seguretat de les persones, els béns o el medi ambient.

2. Als efectes d'aquesta llei, s'entén que les activitats, les instal·lacions i els productes industrials compleixen el que disposa l'apartat 1 si les activitats són desenvolupades i les instal·lacions i els productes són utilitzats d'acord amb la finalitat i l'ús que els són propis, i si compleixen les condicions següents:

a) Haver estat projectats, fabricats, instal·lats, utilitzats, mantinguts i inspeccionats d'acord amb la legislació vigent, i complir les instruccions i els protocols establerts per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

b) Complir les condicions establertes per l'autorització o la llicència, si són preceptives.

c) Adoptar, en el cas de manca de legislació aplicable o d'instruccions específiques o protocols, les mesures per a prevenir els accidents i limitar-ne les conseqüències d'acord amb les normes tècniques amb prestigi reconegut i les bones pràctiques professionals generalment acceptades.

Article 6. Responsabilitat dels agents

1. Els agents que intervenen en la seguretat industrial tenen les responsabilitats que estableix la normativa vigent, entre les quals hi ha d'haver, com a mínim, les següents:

a) Els titulars de les activitats, les instal·lacions o els productes industrials són responsables de disposar de les autoritzacions, llicències, inscripcions o registres que siguin preceptius, que aquells s'usin i es mantinguin adequadament d'acord amb les condicions de seguretat legalment exigibles i que es facin les inspeccions periòdiques que estableix la normativa vigent.

b) Els tècnics competents autors del projecte de l'activitat, la instal·lació o el producte industrial o de la seva modificació són els responsables que el projecte s'adapti a les condicions de seguretat legalment exigibles.

c) Els tècnics competents directors de l'execució del projecte de l'obra o la instal·lació, incloent la seva modificació, que han d'emetre el certificat corresponent si és preceptiu, són els responsables d'adaptar l'obra o la instal·lació al projecte i d'adoptar les mesures i complir les condicions de seguretat legalment exigibles en la materialització del projecte. Si aquests tècnics presten els serveis per a una empresa, aquesta n'és subsidiàriament responsable.

d) Els professionals i les empreses que intervenen en la instal·lació, la reparació, el manteniment i l'operació d'instal·lacions i productes industrials són responsables de disposar de les autoritzacions que siguin preceptives, de complir les condicions de seguretat industrial legalment exigibles, les normes tècniques amb prestigi recone-

gut, les bones pràctiques professionals generalment acceptades i els requisits i obligacions corresponents a la seva autorització. En el cas dels professionals, les empreses pels quals presten llurs serveis, en són subsidiàriament responsables.

e) Les empreses de subministrament d'energia elèctrica, gasos o líquids combustibles i, en general, les de qualsevol producte o servei, el consum dels quals precisi d'instal·lacions o de productes sotmesos a reglaments tècnics de seguretat industrial, són responsables de subministrar els seus productes o serveis, únicament si les esmentades instal·lacions o productes disposen de les autoritzacions, llicències, inscripcions o registres que siguin preceptives.

f) Els fabricants o importadors de productes industrials són responsables de posar en el mercat únicament productes segurs, d'acord amb el que estableix la legislació específica aplicable, les normes tècniques amb prestigi reconegut i les bones pràctiques professionals generalment acceptades.

g) Els tallers de reparació de vehicles automòbils, dels seus equips i components són responsables de disposar de les autoritzacions que siguin preceptives, d'instal·lar i utilitzar, en les reparacions que realitzin, únicament peces, elements i conjunts permesos per la normativa aplicable i de complir els requisits i obligacions corresponents a la seva autorització.

h) Els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, són responsables de disposar de les autoritzacions que siguin preceptives, de desenvolupar aquesta funció d'acord amb les condicions requerides per a la seva autorització i també de seguir les instruccions i els protocols que estableixi l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

i) El personal inspector dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, és responsable de realitzar les seves funcions d'avaluació de conformitat d'acord amb els reglaments tècnics de seguretat industrial aplicables, les instruccions i els protocols que estableixi l'Agència Catalana de Seguretat i de complir els requisits i obligacions corresponents a la seva autorització. Els operadors de la inspecció pels quals presten llurs serveis, en són subsidiàriament responsables.

j) Aquelles altres entitats que fan activitats de certificació, assaig, inspecció, avaluació de conformitat, avaluació de riscos, auditoria o formació en matèria de seguretat industrial, són responsables de disposar de les autoritzacions que siguin preceptives, de desenvolupar aquesta funció d'acord amb les condicions requerides per a la seva autorització i també de seguir les instruccions i els protocols que estableixi l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

2. Els agents que intervenen en la seguretat industrial han de col·laborar amb l'Agència Catalana de Seguretat Industrial i facilitar a aquesta la informació sobre la pròpia activitat que sigui rellevant per a l'adequat desenvolupament de llurs funcions a l'objecte de garantir les finalitats preventives establertes a l'article 1.

3. El Govern pot desenvolupar per decret el règim de responsabilitats que estableix l'apartat 1 així com els requisits, obligacions i procediments d'autorització dels agents quan així sigui preceptiu.

TÍTOL II - DE LA SEGURETAT DE LES ACTIVITATS QUE PODEN PRODUIR ACCIDENTS GREUS I DE LES LIMITACIONS URBANÍSTIQUES AL SEU ENTORN

Article 7. Règim jurídic de les activitats que poden produir accidents greus

Als establiments industrials en què es poden produir accidents greus com a conseqüència de la presència de substàncies perilloses definits a l'article 4 e), els és aplicable la normativa de transposició i desenvolupament de la Directiva 1996/82/CE, del 9 de desembre, i les seves modificacions i de la normativa europea que la substitueixi.

Article 8. Planejament urbanístic i prevenció de riscos industrials

1. La Generalitat, en exercici de la seva funció de planejament urbanístic, ha d'assegurar que es mantinguin les distàncies de seguretat, fixades d'acord amb el que estableix l'article 9 c), entre els establiments industrials en què es poden produir accidents greus i les zones d'habitatge permanent, les zones de concurrència pública, les zones d'interès natural i, en general, els elements que es defineixin com a vulnerables, d'acord amb el que estableix l'article 9 b). Es pot requerir de tots els titulars dels esmentats establiments la presentació davant de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial d'una anàlisi de risc realitzada d'acord amb les instruccions que aquesta estableixi.

2. És prohibit d'urbanitzar i edificar elements vulnerables en zones de risc industrial superior a l'acceptable d'acord amb el que estableix l'article 9 a), llevat del cas de les obres que tinguin per finalitat la prevenció i la protecció d'aquest risc, en els termes que estableix la normativa d'urbanisme. En referència als establiments industrials en què es poden produir accidents greus, es requerirà un informe previ de caràcter preceptiu i vinculant de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial en relació tant amb la implantació de nous establiments com amb la realització de canvis o modificacions substancials en els existents. També es requerirà l'esmentat informe previ de caràcter preceptiu, que serà vinculant quan així ho estableixi la normativa d'aplicació, per a l'aprovació d'instruments de planejament urbanístic als voltants d'aquests establiments.

Article 9. Risc industrial acceptable i condicions de seguretat industrial

Als efectes del que estableixen els articles 7 i 8, el Govern ha de fixar per decret:

- a) El valor o els valors de risc industrial acceptable.
- b) Els elements vulnerables a què fa referència l'article 8.1 a l'efecte del que estableix aquesta llei.
- c) Els criteris per determinar les distàncies mínimes de seguretat a què fa referència l'article 8.1.
- d) El procediment d'adaptació, total o parcial, dels establiments existents a les condicions a què fan referència els apartats a), b) i c).

TÍTOL III - DE L'AGÈNCIA CATALANA DE SEGURETAT INDUSTRIAL

Capítol I - Disposicions generals

Article 10. L'Agència Catalana de Seguretat Industrial

1. Es crea l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, que és l'organisme que exerceix les competències de la Generalitat en matèria de seguretat industrial.
2. L'Agència Catalana de Seguretat Industrial és una entitat de dret públic de la Generalitat, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per al compliment de les seves funcions, l'activitat de la qual s'ajusta amb caràcter general a les normes de dret privat aplicables en cada cas, llevat dels actes que impliquin l'exercici de potestats públiques, que han d'ésser regulats pel dret administratiu. Se sotmet al dret públic en les relacions amb el departament al qual és adscrita i en l'organització i el funcionament dels seus òrgans col·legiats.
3. L'Agència Catalana de Seguretat Industrial es regeix per aquesta llei; el text refós de la Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, del 31 de desembre; els seus estatuts, i les altres lleis i disposicions que siguin aplicables.
4. L'Agència Catalana de Seguretat Industrial té autonomia funcional i de gestió, i és adscrita al departament competent en matèria de seguretat industrial, el qual exerceix el control d'eficàcia i eficiència sobre la seva activitat.
5. Correspon al Govern de la Generalitat d'aprovar per decret els estatuts de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, a proposta del conseller o consellera del departament al qual és adscrita, els quals han de desenvolupar l'organització i el règim jurídic de l'Agència i n'han de fixar les normes de funcionament.

Article 11. Funcions

L'Agència Catalana de Seguretat Industrial té les funcions següents:

- a) Executar la política i exercir les competències de la Generalitat en matèria de seguretat industrial d'acord amb les directrius del departament competent.
- b) Fomentar la seguretat industrial, difondre els valors i la cultura pròpies de la prevenció de riscos industrials i promoure la creació i difusió del coneixement en aquest àmbit.
- c) Establir les mesures i els recursos necessaris per poder comptar amb un sistema de prevenció i limitació a un nivell socialment acceptable del risc industrial i de mitigació de les conseqüències si es produeixen accidents.
- d) Facilitar als titulars, tècnics competents, professionals, empreses i, en general, a tots els agents esmentats a l'article 6 i que formen part de la cadena de valor de la

seguretat el compliment de les seves funcions i obligacions per assegurar i millorar les condicions de seguretat de les activitats, instal·lacions i productes industrials.

e) Proposar al departament al qual és adscrita l'aprovació de disposicions en matèria de seguretat industrial.

f) Exercir la vigilància, el control i la presa de mesures correctores pertinents sobre els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial per a garantir un nivell de qualitat adequat de llurs serveis i el manteniment d'un règim de competència efectiva entre ells.

g) Assegurar la universalitat del servei d'inspecció per mitjà de la prestació subsidiària quan sigui necessari per manca o fallada d'iniciativa privada. En aquest cas, l'Agència Catalana de Seguretat Industrial pot fer el dit servei d'una manera directa, per mitjà de la participació en societats d'economia mixta, en qualsevol altre forma admesa en dret o bé encarregar-lo a un operador de la inspecció.

h) Les funcions que, per la seva naturalesa, li encomani el departament competent en matèria de seguretat industrial o el Govern.

Article 12. Contracte de gestió

Les relacions de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial amb el departament al qual és adscrita s'articulen per mitjà d'un contracte de gestió, que té caràcter temporal i que ha d'incloure, com a mínim: la definició dels objectius que ha d'assolir; els recursos personals, materials i econòmics de què disposa; els resultats que preveu d'obtenir, i els instruments de seguiment i control a què ha d'ésser sotmesa llur activitat.

Article 13. Activitats

1. Per a l'exercici de les competències de la Generalitat en matèria de seguretat industrial i per al compliment de llurs funcions, li correspon a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial la realització de les següents activitats:

a) Atorgar les autoritzacions dels organismes de control i els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles, i també, si escau, revocar-les o suspendre-les, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

b) Controlar l'activitat dels organismes de control i els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles.

c) Aprovar les instruccions i els protocols d'actuació per als operadors de la inspecció de seguretat industrial, d'acord amb la normativa aplicable.

d) Resoldre les manifestacions de disconformitat dels interessats davant les inspeccions que facin els operadors.

e) Atorgar les autoritzacions d'aquelles altres entitats que fan activitats de certifica-

ció, assaig, inspecció, avaluació, auditoria o formació en matèria de seguretat industrial quan així sigui preceptiu, i també, si escau, revocar-les o suspendre-les. Controlar la seva activitat i aprovar les instruccions i els protocols d'actuació corresponents d'acord amb la normativa aplicable.

f) Atorgar les autoritzacions de les persones físiques o jurídiques que intervenen en la instal·lació, la reparació, el manteniment i l'operació d'instal·lacions i de productes industrials quan així sigui preceptiu, i també, si escau, revocar-les o suspendre-les. Controlar la seva activitat i aprovar les instruccions i els protocols d'actuació corresponents d'acord amb la normativa aplicable.

g) Exercir les competències que corresponen a la Generalitat amb relació a la seguretat industrial en general i, més en concret, el control dels riscos inherents als accidents greus que són conseqüència de la presència de substàncies perilloses.

h) Emetre, d'acord amb l'article 8.2, i en referència als establiments industrials en què es poden produir accidents greus, un informe previ, tant en el cas de la implantació de nous establiments, com en la realització de canvis o modificacions substancials en els existents i també, en relació amb l'aprovació d'instruments de planejament urbanístic als voltants d'aquests establiments.

i) Exercir la potestat de control de l'Administració i la potestat sancionadora en matèria de seguretat industrial que li assigna aquesta llei o les altres normes aplicables.

j) Rebre la documentació establerta per a posar en funcionament les noves instal·lacions en els casos que així es determini per la normativa d'aplicació o autoritzar altres entitats a rebre-la i també elaborar el document que habilita el titular de les dites instal·lacions a posar-les en funcionament, o bé, si escau, autoritzar altres entitats a elaborar-lo.

k) Exercir les competències que corresponen a la Generalitat en matèria de control metrològic, i més en concret, les d'atorgar, i també, si escau, revocar o suspendre les autoritzacions dels organismes que fan activitats de control i verificació metrològica i controlar les seves actuacions d'acord amb el que estableix la normativa aplicable.

l) Exercir les competències que corresponen a la Generalitat en matèria de contrastació de metalls preciosos, i més en concret, les d'atorgar, i també, si escau, revocar o suspendre les autoritzacions dels laboratoris de contrastació i controlar les seves actuacions d'acord amb el que estableix la normativa aplicable.

m) Exercir les competències que corresponen a la Generalitat en matèria de certificació de la conformitat dels productes industrials fabricats a Catalunya o importats per persones físiques o jurídiques amb seu social a Catalunya, subjectes a reglaments tècnics de seguretat d'àmbit estatal.

n) Exercir les competències que corresponen a la Generalitat en matèria de vigilància del mercat, sens perjudici de l'exercici de les competències que té atribuïdes l'Agència Catalana del Consum amb relació als productes industrials destinats als consumidors.

o) Administrar els béns que hagin revertit a la Generalitat com a conseqüència del finiment de les concessions administratives anteriors i subscriure contractes amb organismes de control o titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles perquè aquests puguin utilitzar els dits béns en llur activitat.

p) Establir acords, convenis i contractes amb institucions públiques o privades per a complir adequadament les seves funcions.

q) Qualsevol altra activitat de l'Administració que tingui la Generalitat en matèria de seguretat industrial i no hagi estat assignada legalment a un altre òrgan o organisme administratiu.

2. Per a la informació, recepció de documentació, registre, tramitació d'expedients i, si s'escau, resolució i seguiment dels procediments administratius corresponents a l'exercici de llurs funcions, l'Agència Catalana de Seguretat Industrial ha d'establir un protocol de col·laboració amb l'òrgan o organisme de la Generalitat que tingui com a finalitat la d'actuar com a oficina de gestió unificada per facilitar i simplificar als titulars, als professionals i a les empreses el compliment dels tràmits, obligacions i gestions administratives derivades de la normativa aplicable en matèria de seguretat industrial.

3. En relació a les activitats i instal·lacions industrials esmentades a l'apartat 2 de l'article 3, l'òrgan o organisme de la Generalitat competent en matèria d'energia ha d'establir un protocol de col·laboració amb l'Agència Catalana de Seguretat Industrial amb la finalitat de:

a) Assegurar un model integrat de gestió de la seguretat industrial.

b) Garantir l'adequada coordinació i delimitació de les respectives actuacions en l'àmbit de llurs competències.

c) Assegurar l'aplicació de requeriments únics de seguretat i de criteris únics d'inspecció en relació als reglaments tècnics de seguretat industrial comuns.

d) Establir els procediments administratius que garanteixin llur actuació coordinada en l'exercici del control de l'Administració regulat al títol cinquè.

Així mateix, en aquest protocol, l'esmentat òrgan o organisme competent en matèria d'energia pot encarregar, per motius d'eficiència operativa i d'optimització de recursos, a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, la realització de determinades activitats que són de llur competència.

4. En relació a les autoritzacions de les persones físiques que intervenen en la instal·lació, la reparació, el manteniment i l'operació d'instal·lacions i de productes industrials quan així sigui preceptiu a què fa referència la lletra *f*) de l'apartat 1, l'Agència Catalana de Seguretat Industrial pot establir, amb el departament competent en matèria de formació professional, acords específics de reconeixement de titulacions i de sistemes d'avaluació de competències professionals.

5. Les activitats a què fan referència les lletres *g*) i *h*) de l'apartat 1 s'entenen sens perjudici de les competències atribuïdes al departament competent en matèria de protecció civil.

Capítol II - Organització

Article 14. Òrgans de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial

1. Els òrgans de govern de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial són el Consell Rector i la Direcció.
2. L'Agència Catalana de Seguretat Industrial és assistida pel Consell Assessor, que n'és l'òrgan d'orientació i consulta.
3. L'organització i el funcionament dels òrgans de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial són regulats per aquesta llei, els seus estatuts i les altres lleis i disposicions que li siguin aplicables.

Article 15. El Consell Rector

1. El Consell Rector és el màxim òrgan de govern de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.
2. El Consell Rector és integrat per:
 - a) El president o presidenta, que és el conseller o consellera titular del departament competent en matèria de seguretat industrial.
 - b) Un vicepresident o vicepresidenta nomenat i separat pel Govern de la Generalitat a proposta del conseller o consellera titular del departament competent en matèria de seguretat industrial, que ha d'auxiliar el president o presidenta i substituir-lo en cas d'absència o malaltia.
 - c) Tres vocals en representació del departament competent en matèria de seguretat industrial.
 - d) Dos vocals en representació del departament competent en matèria d'energia.
 - e) Cinc vocals de l'Administració de la Generalitat, amb rang mínim de director o directora general: una persona en representació del departament competent en matèria de consum; una altra en representació del departament competent en matèria de protecció civil; una altra en representació del departament competent en matèria de medi ambient; una altra en representació del departament competent en matèria d'urbanisme, i una altra en representació del departament competent en matèria de prevenció de riscos laborals.
 - f) El director o directora de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, amb veu i sense vot.
 - g) Un secretari o secretària, que és nomenat entre el personal adscrit a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, amb veu i sense vot.

3. Els vocals del Consell Rector són nomenats i separats pel Govern, a proposta del conseller o consellera del departament al qual és adscrita l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

4. El Consell Rector té les funcions següents:

a) Fixar les directrius d'actuació de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

b) Aprovar la proposta de contracte de gestió.

c) Aprovar l'avantprojecte de pla d'actuació, d'inversions i de finançament corresponent a l'exercici següent i trametre'l al conseller o consellera d'Economia i Finances, per mitjà del departament al qual és adscrita l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, d'acord amb el que estableix l'article 29 del text refós de la Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.

d) Aprovar l'avantprojecte de pressupost de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

e) Aprovar el balanç anual i la memòria anual, i avaluar periòdicament els plans d'actuació i llurs resultats.

f) Aprovar els convenis de cooperació amb altres Administracions públiques.

g) Aprovar, si s'escau, el reglament de règim interior.

h) Convocar i adjudicar els concursos a què fan referència els articles 32 i 38.2 i l'apartat 2 de la disposició addicional primera.

i) Exercir les funcions d'òrgan de contractació quan la quantia del contracte excedeixi de 300.000 euros.

j) Atorgar, a proposta de la Direcció de l'Agència, les autoritzacions dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, i també revocar-les o suspendre-les, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

k) Exercir la potestat sancionadora pel que fa a les infraccions molt greus i acordar de suspendre o revocar les autoritzacions dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial quan sigui procedent.

l) Aprovar la plantilla de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial i el règim retributiu del seu personal.

m) Aprovar mesures per a fomentar la seguretat industrial i difondre els valors de la prevenció de riscos industrials.

5. El Consell Rector s'ha de reunir com a mínim dos vegades a l'any.

6. Per facilitar el funcionament operatiu de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, el Consell Rector pot acordar la constitució d'un Comitè Executiu en el que pot delegar l'exercici de determinades funcions. Els estatuts de l'Agència en determinaran, si s'escau, llur composició i la periodicitat de llur reunions.

Article 16. La Direcció

1. La Direcció, que és l'òrgan que dirigeix l'activitat de l'Agència, ha d'actuar sota les directrius del Consell Rector.

2. La persona titular de la Direcció és nomenada i separada pel Govern de la Generalitat a proposta del conseller o consellera del departament al qual és adscrita l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

3. La Direcció té les funcions següents:

a) Executar els acords del Consell Rector.

b) Signar el contracte de gestió amb el departament al qual estigui adscrita l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

c) Elaborar anualment la proposta dels plans d'actuació, inversió i finançament, el balanç i la memòria de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, perquè els aprovi el Consell Rector.

d) Elaborar anualment el pressupost d'explotació i d'inversions de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, perquè l'aprovi el Consell Rector.

e) Exercir la direcció del personal de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

f) Assumir la representació legal ordinària de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, tant la judicial com l'extrajudicial.

g) Proposar al Consell Rector les autoritzacions dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, i també llur revocació o suspensió, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

h) Atorgar les autoritzacions del personal inspector dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, i també, si escau, revocar-les o suspendre-les.

i) Atorgar les autoritzacions d'aquelles altres entitats que fan activitats de certificació, assaig, inspecció, avaluació, auditoria o formació en matèria de seguretat industrial quan així sigui preceptiu, i també, si escau, revocar-les o suspendre-les.

j) Atorgar les autoritzacions de les persones físiques o jurídiques que intervenen en la instal·lació, la reparació o el manteniment d'instal·lacions industrials quan així sigui preceptiu, i també, si escau, revocar-les o suspendre-les.

k) Aprovar les instruccions, protocols i procediments de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial per a la prestació de l'activitat dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial.

l) Aprovar les instruccions de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial per a la utilització dels serveis i sistemes d'informació i dels mitjans electrònics, informàtics i telemàtics per part dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial.

- m) Aprovar el programari que implanti l'ús dels mitjans electrònics, informàtics i telemàtics per part de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial en la seva relació amb els diferents agents de la seguretat industrial.
- n) Atorgar, i també, si escau, revocar o suspendre les autoritzacions dels organismes que fan activitats de control i verificació metrològica i dels laboratoris de contrastació de metalls preciosos.
- o) Exercir les funcions de gestió, liquidació i recaptació de les taxes i altres ingressos que corresponguin a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.
- p) Exercir la potestat sancionadora pel que fa a les infraccions greus i lleus establertes per aquesta llei.
- q) Signar convenis i acords amb l'Administració de la Generalitat o altres entitats.
- r) Autoritzar la disposició, l'alienació i la tracció dels béns i els drets de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.
- s) Autoritzar les despeses amb càrrec a crèdits pressupostaris de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.
- t) Exercir les funcions pròpies d'un òrgan de contractació si la quantia del contracte no excedeix de 300.000 euros.
- u) Qualsevol altra funció de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial no atribuïda expressament a cap altre òrgan.

Article 17. El Consell Assessor

1. El Consell Assessor és l'òrgan d'orientació i consulta de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial en el qual hi ha representats els agents públics i privats amb interessos relacionats amb la finalitat de l'Agència.
2. El Consell Assessor és integrat pels membres següents:
 - a) El president o presidenta, que és el conseller o consellera del departament al qual és adscrita l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.
 - b) Dues persones representants de les associacions de consumidors i usuaris més representatives.
 - c) Quatre persones representants de les associacions empresarials més representatives en l'àmbit de la seguretat industrial.
 - d) Dues persones representants de les organitzacions sindicals de treballadors més representatives.
 - e) Dues persones representants de les universitats, a proposta del Consell

Interuniversitari de Catalunya.

f) Dues persones representants de les associacions municipalistes.

g) Una persona representant de l'associació empresarial d'assegurances més representativa de Catalunya.

h) Una persona representant de les associacions de tallers de reparació de vehicles més representatives.

i) Una persona representant de les empreses concessionàries de vehicles automòbils.

j) Una persona representant del Col·legi Oficial d'Enginyers Industrials de Catalunya.

k) Una persona representant del Consell de Col·legis d'Enginyers Tècnics Industrials de Catalunya.

l) Dues persones representants dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrials autoritzats, una dels organismes de control i l'altre dels titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles.

3. Els vocals són nomenats i separats pel conseller o consellera titular del departament al qual és adscrita l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, a proposta de l'entitat que representin.

4. El Govern pot modificar per decret la composició del Consell Assessor per actualitzar la representació dels agents públics i privats amb interessos relacionats amb la finalitat de l'Agència.

5. El Consell Assessor té les funcions següents:

a) Assessorar i informar el Consell Rector en qüestions relacionades amb les finalitats de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

b) Proposar l'aprovació de disposicions i l'adopció d'acords que siguin adequats per als objectius de la seguretat industrial.

c) Informar sobre qualsevol assumpte que li demani el Govern o el conseller o consellera del departament al qual és adscrita l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, en l'àmbit de les funcions d'aquesta.

d) Informar sobre la proposta del contracte de gestió i l'avantprojecte de pla d'actuació, inversions i finançament.

e) Les altres funcions que li siguin encomanades d'acord amb la legislació vigent.

6. El Consell Assessor s'ha de reunir com a mínim una vegada l'any.

Capítol III - Recursos humans, patrimonials i econòmics

Article 18. Personal de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial

1. El personal de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial ha d'ésser:
 - a) Personal funcionari de la Generalitat.
 - b) Personal laboral.
2. Al personal funcionari de la Agència, li és d'aplicació la normativa sobre funció pública de la Generalitat i els acords i millores que es puguin establir, amb caràcter general, per a tot el personal funcionari de la Generalitat.
3. Al personal laboral de l'Agència, li és d'aplicació el conveni col·lectiu únic vigent de personal laboral de la Generalitat, mentre no sigui negociat un conveni propi o que s'acordi per les parts legitimades l'aplicació d'una altra norma.
4. La selecció del personal de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial s'ha de fer d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit, publicitat i capacitat.
5. Els llocs de treball que comporten l'exercici de potestats públiques es reserven al personal funcionari. Es consideren, en tot cas, incloses dins les potestats públiques, les funcions i activitats corresponents al control de l'Administració de la seguretat industrial establert al títol V que inclou la potestat inspectora i la potestat sancionadora. Així mateix, per llurs especials característiques, determinats llocs de treball poden ser reservats també al personal funcionari de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial. La relació de llocs de treball de l'Agència ha de determinar en cada cas aquesta circumstància.

Article 19. Patrimoni de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial

1. El patrimoni de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial és integrat pels béns següents:
 - a) Els béns i els drets que li adscriu el Govern perquè pugui complir les seves funcions.
 - b) Els béns i els drets revertits com a conseqüència de la finalització de les concessions existents amb anterioritat, els quals tenen la consideració de béns patrimonials.
 - c) Els béns i els drets que l'Agència Catalana de Seguretat Industrial pugui adquirir per mitjà de qualsevol de les formes admeses en dret.
2. Els béns i els drets adscrits conserven la qualificació jurídica originària. L'adscripció no implica la transmissió del domini públic ni la desafectació.
3. Sens perjudici del que estableix la disposició addicional primera, la gestió del patrimoni de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial és subjecta a la legislació vigent sobre el patrimoni de la Generalitat.

Article 20. Recursos econòmics de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial

L'Agència Catalana de Seguretat Industrial té els recursos econòmics següents:

- a) Els que li assignin els pressupostos de la Generalitat, incloent-hi els derivats dels contractes de gestió.
- b) Els productes, els rendiments i els increments derivats del seu patrimoni.
- c) Les taxes i altres ingressos públics que li corresponguin.
- d) Els preus privats que pugui percebre com a conseqüència de la seva activitat.
- e) Els crèdits i els préstecs que li siguin concedits, si escau, d'acord amb la legislació vigent.
- f) Els ingressos procedents de les sancions.
- g) Les subvencions, les aportacions i les donacions que li siguin atorgades procedents d'altres Administracions, d'ens públics o de particulars.
- h) Qualsevol altre recurs econòmic que li pugui correspondre d'acord amb la legislació vigent.

Article 21. Pressupost

El pressupost de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial es regeix pel que estableixen el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre; el text refós de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, i les lleis de pressupostos successives de la Generalitat.

Capítol IV - El règim jurídic de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial

Article 22. Actes administratius de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial

1. Els actes de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial dictats en l'exercici de les seves funcions com a poder públic són actes administratius.
2. Els actes administratius de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial es regeixen, pel que fa al procediment amb què s'adopten, llurs efectes i llur règim de recursos i execució, per aquesta llei, les disposicions reglamentàries que la desenvolupin i la legislació reguladora del procediment administratiu aplicable a Catalunya.
3. Els actes relatius a la gestió, la liquidació i la recaptació de les taxes de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial són regulats pel que disposa aquesta llei i la normativa tributària aplicable.

4. Els actes administratius dictats per la Direcció poden ser recorreguts en alçada davant el president del Consell Rector. Els actes administratius dictats pel Consell Rector esgoten la via administrativa.

Article 23. Règim de contractació

Els contractes que subscriu l'Agència Catalana de Seguretat Industrial s'han d'ajustar al que estableix la normativa reguladora dels contractes de les Administracions públiques.

Article 24. Comptabilitat i control econòmic i financer

1. El règim econòmic de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial és el corresponent al sector públic.

2. El control financer de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial té l'objectiu de comprovar-ne el funcionament econòmic i financer, i s'efectua per mitjà de les modalitats de control financer permanent i d'auditoria pública, d'acord amb el que estableix el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya. El control financer permanent és portat a terme per la Intervenció General de la Generalitat, i l'auditoria pública ha d'ésser efectuada directament per la Intervenció General o bé sota la direcció d'aquesta.

3. El règim de comptabilitat de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial s'ha de subjectar al pla especial que aprovi la Intervenció General de la Generalitat.

Article 25. Dissolució

La dissolució de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial es produeix per llei, la qual ha d'establir el procediment de liquidació i la manera com els òrgans de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial han de continuar exercint llurs funcions fins que la liquidació sigui completa.

TÍTOL IV - DEL RÈGIM JURÍDIC DELS OPERADORS DE LA INSPECCIÓ EN MATÈRIA DE SEGURETAT INDUSTRIAL

Capítol I - Disposicions generals

Article 26. Operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *operadors de la inspecció* en matèria de seguretat industrial:

- a) Els organismes de control constituïts amb la finalitat de verificar el compliment de caràcter obligatori de les condicions de seguretat de les activitats, les instal·lacions

i els productes industrials establertes pels reglaments tècnics de seguretat industrial, mitjançant activitats de certificació, assaigs, inspecció o auditoria autoritzats per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, d'acord amb el que estableixen aquesta llei i la normativa reglamentària que la desenvolupa.

b) Els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles autoritzats per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, d'acord amb el que estableixen aquesta llei i la normativa reglamentària que la desenvolupa.

2. Els certificats emesos pels inspectors dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial tenen la mateixa validesa jurídica que els certificats emesos pels inspectors de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

3. Els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, llurs directors i llur personal inspector han d'ésser independents de les parts involucrades. El règim d'incompatibilitats s'ha de desplegar per decret, i s'han de determinar les especificitats del dit règim amb relació a cadascun dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial.

Article 27. Règim de prestació dels serveis d'inspecció

1. El règim de prestació dels serveis d'inspecció és el d'autorització administrativa.

2. El Govern ha de determinar per decret les característiques del sistema de prestació dels serveis d'inspecció, per garantir una cobertura territorial adequada, assegurar la seva qualitat i establir una competència efectiva entre els operadors.

3. Els serveis d'inspecció han d'ésser prestats directament pels operadors autoritzats d'acord amb aquesta llei. En cap cas no es pot subcontractar un tercer perquè els presti, ni parcialment ni totalment.

4. Els serveis d'inspecció han d'esser prestats de manera exclusiva per l'operador de la inspecció autoritzat que inici les actuacions inspectores. En casos justificats, l'Agència Catalana de Seguretat Industrial pot autoritzar la finalització d'aquestes actuacions mitjançant la intervenció d'un altre operador autoritzat diferent.

Article 28. Obligacions dels operadors

1. Són obligacions dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial les següents:

a) Complir en tot moment els requisits pels quals se'ls ha atorgat l'autorització.

b) Justificar davant l'Agència Catalana de Seguretat Industrial cada cinc anys, comptadors a partir de l'atorgament de l'autorització, i mentre aquesta sigui vigent, que compleixen els requisits exigibles.

c) Complir, si s'escau, els compromisos derivats de les adjudicacions del concurs

sos a què fan referència els articles 32 i 38.2 i l'apartat 2 de la disposició addicional primera.

d) Realitzar adequadament les funcions que els hi corresponen com a organismes de control o com a titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles establertes respectivament pels articles 30 i 36.

e) Portar a terme llur funció d'inspecció d'una manera ajustada a la realitat dels fets i amb una correcta aplicació dels reglaments tècnics de seguretat industrial, de l'altre normativa aplicable i de les instruccions, protocols i procediments establerts per a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial per a la prestació de llur activitat.

f) Supervisar i assegurar la correcta realització de les actuacions inspectores de llur personal inspector.

g) Assegurar, en llurs actuacions, la qualitat dels serveis d'inspecció pels quals estan autoritzats.

h) Complir les instruccions, els protocols i els procediments establerts per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial per a la prestació de llur activitat.

i) No subcontractar la prestació del servei d'inspecció i mantenir l'exclusivitat de les actuacions inspectores, d'acord amb el que estableixen els apartats 3 i 4 de l'article 27.

j) Aplicar, en la prestació de llurs serveis d'inspecció, les tarifes comunicades a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

k) Ingressar a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial l'import de les taxes i altres obligacions econòmiques que els hi corresponen com a operadors de la inspecció, així com, l'import de les taxes provinents del cobrament als subjectes passius que sol·licitin llurs serveis d'inspecció d'acord amb el que estableix la disposició final primera.

l) Utilitzar els serveis i sistemes d'informació i els mitjans electrònics, informàtics i telemàtics d'acord amb les instruccions establertes per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

m) Garantir la confidencialitat de la informació que hagin pogut obtenir en el decurs de llurs actuacions, així com complir la normativa aplicable en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

n) Disposar en llurs oficines o dependències d'atenció al públic o en llurs estacions d'inspecció tècnica de vehicles de serveis d'informació i de consulta tècnica per atendre adequadament les qüestions que els hi siguin formulades.

o) Facilitar, d'acord amb l'article 6.2, a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial la informació sobre la pròpia activitat que sigui rellevant per a l'adequat desenvolupament de llurs funcions i col·laborar amb aquesta a l'objecte de garantir les finalitats preventives establertes a l'article 1.

p) Notificar els canvis substancials de composició del seu capital social, les fusions, les absorcions o qualsevol canvi en llurs òrgans mercantils o en llurs representants legals.

q) Actualitzar anualment, d'acord amb l'increment de l'índex de preus al consum (IPC), les quanties corresponents a la pòlissa de responsabilitat civil i a la fiança a que fan referència els apartats *l)* i *m)* dels articles 31.1 i 37.1.

r) Adaptar-se a les obligacions per als operadors que la normativa estableixi amb posterioritat a l'autorització.

2. Les obligacions a què fa referència l'apartat 1 s'han de desenvolupar per decret del Govern.

Article 29. Tarifes dels serveis de control del compliment reglamentari de la seguretat industrial i de la inspecció tècnica de vehicles

1. Els destinataris dels serveis de control del compliment reglamentari de la seguretat industrial i de la inspecció tècnica de vehicles han d'abonar, amb independència de les taxes que els hi siguin aplicables, les tarifes que els organismes de control o els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles comuniquin a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

2. El conseller o consellera titular del departament competent en matèria de seguretat industrial, en funció dels costos del servei i de llur evolució, ha d'establir l'import màxim de les tarifes a què fa referència l'apartat 1.

Capítol II - Els organismes de control

Secció primera. Condicions generals

Article 30. Funcions dels organismes de control

Els organismes de control tenen les funcions següents:

a) Rebre, si escau, la documentació que estableix la normativa aplicable per a posar en funcionament les instal·lacions noves, o les modificacions d'instal·lacions ja existents, i també emetre el document que habilita la persona titular de les dites instal·lacions a posar-les en funcionament, d'acord amb les instruccions i els protocols aprovats per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

b) Revisar la documentació relativa a les instal·lacions noves, o les modificacions d'instal·lacions ja existents, i també fer la inspecció de les dites instal·lacions en els casos que pertorqui, d'acord amb les instruccions i els protocols aprovats per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

c) Fer les inspeccions obligatòries que requereixen els reglaments tècnics de segu-

retat industrial i les altres normes aplicables, a sol·licitud dels titulars.

d) Ordenar, com a mesura cautelar, d'interrompre el funcionament de les instal·lacions en el cas que aquest comporti un perill imminent. Aquesta mesura s'ha de comunicar immediatament a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, la qual pot suspendre o modificar la dita interrupció per causes justificades.

e) Controlar les activitats dels tècnics competents autors dels projectes i directors de llur execució, així com la dels professionals i les empreses que intervenen en la instal·lació, la reparació, el manteniment i l'operació d'instal·lacions i de productes industrials, d'acord amb les instruccions i els protocols de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

f) Les funcions que els assigni la legislació aplicable i les que els encomani l'Agència Catalana de Seguretat Industrial d'acord amb llur naturalesa.

Article 31. Requisits dels organismes de control

1. Els organismes de control, per poder actuar en el territori de Catalunya, han de complir els requisits següents:

a) Adequar-se a un desplegament territorial mínim per comarques.

b) No formar part d'un grup d'empreses, d'acord amb la definició de l'article 4 de la Llei 24/1988, del 28 de juliol, per la qual es regula el mercat de valors, amb cap altre o altres organismes de control autoritzats per actuar a Catalunya.

c) Actuar en un mínim obligatori d'àmbits, corresponents als dels reglaments tècnics de seguretat industrial.

d) Disposar d'una acreditació de llur competència tècnica, d'una certificació de llur sistema d'assegurament de la qualitat, tant pel que fa a les funcions com a organisme de control establertes a l'article 30, com en relació al servei als clients i d'una certificació de llur sistema de gestió ambiental, que cobreixin el conjunt de les activitats per a les quals estan autoritzats.

e) Adequar-se a la imatge corporativa d'identificació del servei d'inspecció que estableixi l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

f) Disposar de serveis d'informació i tramitació telemàtica per a facilitar l'intercanvi d'informació amb els usuaris.

g) Utilitzar els sistemes d'informació de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial i, si s'escau, disposar de sistemes d'informació que siguin compatibles amb aquests, que hi permetin l'intercanvi d'informació i que s'adeqüin a les característiques que estableixi l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

h) Disposar d'un nombre mínim de personal, per a cadascun dels àmbits dels reglaments tècnics de seguretat industrial, amb la competència professional pertinent.

i) Assegurar la formació continuada de llur personal que permeti el manteniment i l'actualització de la competència professional a què fa referència l'apartat h).

j) Complir el règim d'incompatibilitats, amb la finalitat de garantir els criteris d'independència, imparcialitat i integritat en llurs actuacions.

k) Acreditar la solvència financera necessària.

l) Tenir una pòlissa de responsabilitat civil en la quantia que es determini.

m) Disposar d'una fiança en la quantia que es determini per a fer front a les possibles responsabilitats derivades en cas d'extinció de l'autorització.

2. El Govern ha de desenvolupar per decret els requisits que estableix l'apartat 1.

Secció segona. Règim d'autorització dels organismes de control

Article 32. Nombre màxim d'organismes de control que actuen a Catalunya

El Govern, per a assegurar una bona prestació del servei amb relació al parc d'instal·lacions existent i garantir l'objectivitat i la qualitat de la inspecció, pot fixar per decret, el nombre màxim d'organismes de control que actuen a Catalunya. En aquest cas, s'establirà un procediment de concurrència pública i adjudicació per concurs entre els sol·licitants.

Article 33. Autorització dels organismes de control

1. Correspon a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial d'autoritzar els organismes de control per a poder actuar a Catalunya. L'autorització ha d'ésser atorgada d'acord amb el procediment establert per reglament.

2. L'autorització s'atorga únicament als organismes de control que compleixin els requisits establerts per l'article 31, els quals s'han d'adaptar a les modificacions normatives que s'estableixin posteriorment.

3. L'autorització per a actuar com a organisme de control és individual i només transferible a subjectes que compleixin els requisits establerts per l'article 31. La transferència de les autoritzacions requereix en tots els casos la conformitat prèvia i expressa de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial i ha de comportar, en qualsevol cas, l'acceptació expressa de complir, si s'escau, els compromisos derivats de les adjudicacions del concursos a què fa referència l'article 32. Els nous subjectes s'han de subrogar en la posició empresarial dels contractes laborals de les persones que presten serveis a l'organisme de control corresponent.

Article 34. Extinció de l'autorització de l'organisme de control

1. Les autoritzacions a què fa referència l'article 33 s'extingeixen per la pèrdua de l'acreditació com a organismes de control, per renúncia o per revocació per incompliment dels

requisits que estableix l'article 31 o, si s'escau, dels compromisos derivats de les adjudicacions del concursos a què fa referència l'article 32. També s'extingeixen per revocació en cas de sanció per d'infracció molt greu en el supòsit establert a l'apartat c) de l'article 46.

2. La revocació de l'autorització per incompliment ha d'ésser adoptada per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, amb l'audiència prèvia de l'organisme de control afectat, d'acord amb el procediment que s'estableixi per reglament i amb el que disposa la legislació sobre el procediment administratiu aplicable a Catalunya, i en cap cas no dóna lloc a indemnització.

Capítol III - El servei d'inspecció tècnica de vehicles

Article 35. El servei d'inspecció tècnica de vehicles

El servei d'inspecció tècnica de vehicles és integrat pel conjunt de recursos humans i materials que tenen la finalitat de portar a terme les inspeccions tècniques que s'hagin de fer als vehicles i a llurs components o llurs accessoris en les estacions d'inspecció tècnica de vehicles, d'acord amb la normativa aplicable.

Article 36. Funcions dels titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles

Els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles tenen les funcions següents:

- a) Executar materialment la inspecció tècnica dels vehicles, llurs components i llurs accessoris.
- b) Rebre, si escau, la documentació que estableix la normativa aplicable per a aquelles matriculacions, modificacions, reformes i altres tràmits que li siguin encomanats per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, i també emetre el document o realitzar l'anotació de validació corresponent, d'acord amb les instruccions i els protocols aprovats per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.
- c) Revisar la documentació relativa a aquelles matriculacions, modificacions, reformes i altres tràmits que li siguin encomanats per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, i també fer la inspecció dels vehicles, llurs components i llurs accessoris corresponents en els casos que pertoqui, d'acord amb les instruccions i els protocols aprovats per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.
- d) Les funcions que els assigni la legislació aplicable i les que els encomani l'Agència Catalana de Seguretat Industrial d'acord amb llur naturalesa.

Article 37. Requisits que han de complir els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles

1. Els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles, per a poder actuar en el territori de Catalunya, han de complir els requisits següents:

a) Adequar-se al pla territorial d'estacions d'inspecció tècnica de vehicles que, d'acord amb l'article 38.2, pugi establir el Govern.

b) No superar, cada empresa o grup d'empreses, la quota màxima de mercat que s'estableixi per reglament. Als efectes del que estableix aquesta llei, s'entén per *empreses o grup d'empreses* les entitats compreses en la definició de l'article 4 de la Llei 24/1988, del 28 de juliol, per la qual es regula el mercat de valors.

c) Adequar-se a les distàncies mínimes de compatibilitat entre estacions d'inspecció tècnica de vehicles de la mateixa empresa o grup d'empreses que, d'acord amb l'article 38.3, pugi establir el Govern.

d) Disposar d'una acreditació de llur competència tècnica, d'una certificació de llur sistema d'assegurament de la qualitat, tant pel que fa a les funcions com a titular del servei d'inspecció tècnica de vehicles establertes a l'article 36, com en relació al servei als clients i d'una certificació de llur sistema de gestió ambiental, que cobreixin el conjunt de les activitats i de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles per les quals estan autoritzats.

e) Adequar-se a la imatge corporativa d'identificació del servei d'inspecció tècnica de vehicles que estableixi l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

f) Disposar de serveis d'informació i tramitació telemàtica per a facilitar l'intercanvi d'informació amb els usuaris.

g) Utilitzar els sistemes d'informació de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial i, si s'escau, disposar de sistemes d'informació que siguin compatibles amb aquests, que hi permetin l'intercanvi d'informació i que s'adeqüin a les característiques que estableixi l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

h) Disposar d'un nombre mínim de personal amb la competència professional pertinent.

i) Assegurar la formació continuada de llur personal que permeti el manteniment i l'actualització de la competència professional a què fa referència l'apartat h).

j) Complir el règim d'incompatibilitats, amb la finalitat de garantir els criteris d'independència, imparcialitat i integritat en llurs actuacions.

k) Acreditar la solvència financera necessària.

l) Tenir una pòlissa de responsabilitat civil en la quantia que es determini.

m) Disposar d'una fiança en la quantia que es determini per a fer front a les possibles responsabilitats derivades en cas d'extinció de l'autorització.

2. El Govern ha de desenvolupar per decret els requisits que estableix l'apartat 1.

Article 38. Autorització dels titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles

1. Correspon a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial d'autoritzar els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles. L'autorització, que tindrà caràcter individual per a cada estació, ha d'ésser atorgada d'acord amb el procediment establert per reglament.

2. El Govern, per a assegurar una bona prestació del servei amb relació al parc mòbil existent i garantir l'objectivitat i la qualitat de la inspecció, pot determinar per decret, el nombre necessari d'estacions d'inspecció tècnica de vehicles a Catalunya i establir la seva ubicació mitjançant un pla territorial. En aquest cas, s'establirà un procediment de concurrència pública i adjudicació per concurs entre els sol·licitants.

3. El Govern pot, per garantir una competència efectiva entre els operadors, establir per decret unes distàncies mínimes de compatibilitat entre estacions de la mateixa empresa o grup d'empreses.

4. L'autorització s'atorga únicament als titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles que compleixin els requisits establerts per l'article 37, els quals s'han d'adaptar a les modificacions normatives que s'estableixin posteriorment.

5. L'autorització per a actuar com a titular de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles és individual i només transferible a subjectes que compleixin els requisits establerts per l'article 37. La transferència de les autoritzacions requereix en tots els casos la conformitat prèvia i expressa de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial i ha de comportar, en qualsevol cas, l'acceptació expressa de complir, si s'escau, els compromisos derivats de les adjudicacions del concursos a què fa referència l'article 38.2 i l'apartat 2 de la disposició addicional primera. Els nous subjectes s'han de subrogar en la posició empresarial dels contractes laborals de les persones que presten serveis a les estacions d'inspecció tècnica de vehicles corresponents.

Article 39. Extinció de l'autorització dels titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles

1. Les autoritzacions a què fa referència l'article 38 s'extingeixen per la pèrdua de l'acreditació com a titular de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles, per renúncia o per revocació per incompliment dels requisits que estableix l'article 37 o, si s'escau, dels compromisos derivats de les adjudicacions del concursos a què fa referència l'article 38.2 i l'apartat 2 de la disposició addicional primera. També s'extingeixen per revocació en cas de sanció per d'infracció molt greu en el supòsit establert a l'apartat c) de l'article 46.

2. La revocació de l'autorització per incompliment ha d'ésser adoptada per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, amb l'audiència prèvia del titular de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles afectat, d'acord amb el procediment que s'estableixi per reglament i amb el que disposa la legislació sobre procediment administratiu aplicable a Catalunya, i en cap cas no dóna lloc a indemnització.

TÍTOL V - DEL CONTROL DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA SEGURETAT INDUSTRIAL

Capítol I - La potestat inspectora de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial

Article 40. Abast del control de l'Administració de la seguretat industrial

1. Correspon a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial el control de l'Administració de la seguretat industrial, el qual inclou la potestat inspectora sobre:

- a) El compliment de les obligacions exigibles als organismes de control i als titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles, i també de l'exercici adequat de llur activitat.
- b) El compliment de les obligacions exigibles a la resta d'agents que intervenen en la seguretat industrial als quals fa referència l'article 6.
- c) El compliment del que estableixen els reglaments tècnics de seguretat industrial i les altres disposicions aplicables en aquesta matèria a les activitats, instal·lacions i els productes industrials.

2. Corresponen a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, a més de la potestat a què fa referència l'apartat 1, l'exercici de les altres competències d'intervenció de l'Administració que la normativa específica aplicable en matèria de seguretat industrial reconeix a la Generalitat.

3. El control de l'Administració a què fa referència l'apartat 1 s'acompleix per mitjà de l'exercici de la potestat inspectora de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

Article 41. Personal inspector

El control de l'Administració de la seguretat industrial és efectuat per personal funcionari de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, que tenen la condició d'autoritat pública.

Article 42. Facultats del personal inspector

1. El personal inspector de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial té les facultats següents:

- a) Accedir als establiments i les instal·lacions subjectes als reglaments tècnics de seguretat industrial per a complir la funció inspectora.
- b) Requerir la compareixença dels titulars dels establiments, les instal·lacions o les activitats subjectes a inspecció o bé dels seus representants, establint-ne el dia i l'hora amb l'antelació suficient.

c) Fer les diligències necessàries per a comprovar el compliment del que estableixen els reglaments tècnics de seguretat industrial.

d) Fer-se acompanyar, en les visites d'inspecció, pel personal que consideri necessari per a exercir adequadament la funció inspectora.

e) Requerir, als titulars o als responsables dels establiments, les instal·lacions o les activitats subjectes a inspecció, informació sobre el compliment dels reglaments tècnics de seguretat industrial aplicables, o bé l'execució de determinades operacions de funcionament dels establiments o les instal·lacions que siguin necessàries per a efectuar la inspecció, i també concertar i tenir les entrevistes que estimi pertinents amb els dits titulars o responsables o amb el personal dels establiments o les instal·lacions.

f) Inspeccionar els documents, els expedients i els registres que tinguin relació directa amb la seguretat industrial i que consideri que són necessaris per a complir la funció inspectora.

g) Fer les avaluacions, prendre les mostres i enregistrar les imatges que consideri necessàries, tenint en compte el que estableix la normativa de propietat industrial.

h) Ordenar, com a mesura cautelar, d'interrompre el funcionament de les instal·lacions en el cas que aquest comporti un perill imminent. L'Agència Catalana de Seguretat Industrial pot suspendre o modificar la dita interrupció per causes justificades.

i) Accedir a les dependències dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial i d'altres entitats autoritzades per verificar el compliment dels requisits i obligacions establertes.

2. El personal inspector de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, en el cas que calgui per a dur a terme de manera efectiva la funció inspectora, pot:

a) Fer les inspeccions sense avís o comunicació prèvia.

b) Sotmetre a inspecció dels organismes de control activitats, instal·lacions i productes industrials que presentin deficiències reglamentàries a causa de manipulacions deliberades.

c) Sotmetre a inspecció dels titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles, vehicles que siguin defectuosos a causa de manipulacions deliberades.

Article 43. Efectes de l'activitat inspectora

Les actes que aixequi el personal inspector de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial com a conseqüència de l'activitat que regula aquest capítol gaudeixen de la presumpció de veracitat, llevat que hi hagi una prova en contra.

Capítol II - La potestat sancionadora de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial

Article 44. Subjectes responsables

1. Els agents que intervenen en la seguretat industrial, als quals fa referència l'article 6, són subjectes responsables si cometen les infraccions que tipifica aquesta llei.
2. Si hi ha més d'un subjecte responsable de la infracció o si la infracció és conseqüència de l'acumulació d'activitats acomplertes per persones diferents, les sancions que se'n derivin són independents les unes de les altres.
3. Si dues o més persones són responsables d'una infracció i no se'n pot determinar el grau de participació, aquestes persones són solidàriament responsables als efectes de les sancions que en derivin.

Article 45. Classificació de les infraccions

1. Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.
2. Són infraccions molt greus les que l'apartat 3 tipifica com a greus en qualsevol dels supòsits següents:
 - a) Que produeixin un dany molt greu.
 - b) Que comportin un perill imminent per a les persones, els béns o el medi ambient.
 - c) Que redueixin greument la qualitat dels serveis d'inspecció.
 - d) Que l'incompliment classificat com a infracció greu es produeixi de manera reiterada o prolongada.

També és infracció molt greu l'expedició dolosa de certificats, declaracions de conformitat, informes o actes d'una manera falsa o negligent.

3. Són infraccions greus:
 - a) Incomplir les condicions generals de la seguretat industrial establertes a l'article 5, si comporta un perill o un dany greu per a les persones, els béns o el medi ambient.
 - b) Fabricar, importar, comercialitzar, transportar, instal·lar o utilitzar productes industrials, aparells o elements inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei sense complir la normativa aplicable.
 - c) Incomplir, els titulars de les activitats, instal·lacions i productes industrials, les condicions tècniques requerides pels reglaments tècnics de seguretat industrial, per l'altra normativa aplicable i per les instruccions, protocols, prescripcions, criteris i directius de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

d) Usar i mantenir inadecuadament, els titulars de les activitats, instal·lacions i productes industrials, llurs establiments, instal·lacions i productes, incomplint les condicions de seguretat legalment exigibles.

e) No contractar, els titulars de les activitats, instal·lacions i productes industrials, els serveis de manteniment i d'inspecció periòdica quan així sigui exigint pels reglaments tècnics de seguretat aplicables.

f) Resistir-se, els titulars de les activitats o de les instal·lacions industrials, a facilitar a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial la informació que requereixi o bé l'accés del seu personal inspector a les dites activitats o instal·lacions, si hi ha l'obligació legal o reglamentària d'atendre aquestes peticions.

g) Posar en funcionament activitats o instal·lacions sense l'autorització o inscripció en els registres administratius corresponents, si aquests són obligatoris d'acord amb la normativa aplicable.

h) Ocultar o alterar amb dol dades que s'hagin d'inscriure en els registres administratius i calgui comunicar a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, i també resistir-se a proporcionar les dites dades o fer-ho amb demora reiterada, sempre que la resistència o la demora no es justifiquin adequadament.

i) Expedir, els agents que intervenen en la seguretat industrial, als quals fa referència l'article 6, certificats, declaracions de conformitat, informes, o actes referides al projecte, a la instal·lació, a la inspecció o al compliment del requisits o de les obligacions establertes per la normativa d'aplicació, d'una manera falsa o negligent.

j) Incomplir, els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, les obligacions establertes a l'article 28.

k) Expedir, els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, i també aquelles altres entitats de certificació, assaig, inspecció, avaluació de conformitat, avaluació de riscos, auditoria o formació autoritzades que s'esmenten a l'apartat j) de l'article 6, certificats, declaracions de conformitat, informes o actes d'inspecció que no s'ajustin a la realitat dels fets.

l) Portar a terme, els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial i també aquelles altres entitats de certificació, assaig, inspecció, avaluació de conformitat, avaluació de riscos o auditoria autoritzades que s'esmenten a l'apartat j) de l'article 6, els assaigs, les inspeccions, les avaluacions o les auditories d'una manera incompleta o amb resultats inexactes, a causa d'una constatació dels fets insuficient o d'una aplicació deficient dels reglaments tècnics de seguretat industrial, de l'altre normativa aplicable i de les instruccions, protocols i procediments establerts per a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial per a la prestació de llur activitat.

m) Retardar-se més de tres dies, els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, en l'ingrés a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial de l'import de les taxes i altres obligacions econòmiques que els hi corresponen com a operadors de la inspecció, així com, en l'ingrés de l'import de les taxes provinents del cobrament als subjectes passius que sol·licitin llurs serveis d'inspecció d'acord amb el

que estableix la disposició final primera i els procediments i terminis fixats a les instruccions i als protocols de l'Agència.

n) Retardar-se més de tres dies, els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, en la tramesa a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial de les dades que estiguin obligats a enviar-li d'acord amb la normativa aplicable i els procediments i els terminis fixats a les instruccions i als protocols de l'Agència.

o) Trametre, els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, d'una manera defectuosa més del 2% de les dades a què fa referència l'apartat n).

p) No esmenar, els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, els errors que s'hagin detectat en la informació que han de facilitar a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial dins el termini de tres dies comptadors a partir de la notificació per part de l'Agència.

4. Són infraccions lleus:

a) Incomplir qualsevol obligació en matèria de seguretat industrial que no sigui una infracció molt greu o greu.

b) Incomplir les obligacions formals establertes per la normativa aplicable en matèria de seguretat industrial quan això no comporta un perill o un dany greu per a les persones, els béns o el medi ambient.

c) No comunicar dades en matèria de seguretat industrial a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial dins el termini establert, si la normativa aplicable ho exigeix i aquesta conducta no constitueix una infracció molt greu o greu.

d) No col·laborar amb l'Agència Catalana de Seguretat Industrial en matèria de seguretat industrial, si aquesta conducta no constitueix una infracció molt greu o greu.

Article 46. Sancions

1. Les infraccions molt greus són sancionades:

a) Amb una multa de 100.000 fins a 1.000.000 euros.

b) Amb la suspensió temporal de l'autorització, durant cinc anys com a màxim, si la comissió de la infracció afecta greument a la qualitat dels serveis d'inspecció i si l'incompliment es produeix d'una manera reiterada o prolongada.

c) Amb la revocació de l'autorització en cas de reiteració d'una sanció per reincidència d'una infracció molt greu.

2. Les infraccions greus són sancionades:

a) Amb una multa de 5.000 fins a 100.000 euros.

- b) Amb la suspensió temporal de l'autorització durant sis mesos com a màxim.
3. Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de fins a 5.000 euros.
 4. Per a determinar la quantia de les sancions s'han de tenir en compte les circumstàncies següents:
 - a) La importància del risc, el dany o el perjudici ocasionat.
 - b) El grau de participació i de benefici obtingut.
 - c) La capacitat econòmica del subjecte infractor.
 - d) La intencionalitat en la comissió de la infracció.
 - e) La reincidència en la infracció.

Article 47. Multes coercitives

Amb independència de les multes establertes per l'article 46, els òrgans sancionadors poden imposar multes coercitives, la quantitat de cadascuna de les quals no pot superar el 20% de la multa fixada per la infracció comesa, d'acord amb el que disposa l'article 99 de la Llei 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les Administracions públiques i del procediment administratiu comú, en els supòsits següents:

- a) Que hagi transcorregut el termini establert pel requeriment corresponent per a adequar les activitats, les instal·lacions i els productes industrials al que disposa la normativa aplicable.
- b) Que hagi transcorregut el termini establert pel requeriment corresponent per a obtenir l'autorització per a portar a terme activitats.
- c) Que els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial no hagin tramès a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial les dades que estan obligats a enviar-li d'acord amb la normativa aplicable i les instruccions i els protocols de l'Agència.

Article 48. Prescripció de les infraccions i de les sancions

1. El termini de prescripció de les infraccions establertes per aquesta llei és de cinc anys per a les molt greus, de tres anys per a les greus i d'un any per a les lleus, a comptar a partir de la consumació total de les infraccions.
2. El termini de prescripció de les sancions establertes per aquesta llei és de cinc anys per a les corresponents a les infraccions molt greus, de tres anys per a les greus i d'un any per a les lleus.
3. El còmput del termini de prescripció de les infraccions comença el dia que s'ha comès la infracció o, si es tracta d'una activitat continuada, el dia del cessament, i el

còmput del termini de prescripció de les sancions comença l'endemà del dia que la resolució per la qual s'imposa la sanció esdevé ferma.

Article 49. Afectació de les sancions

La recaptació procedent de les sancions es destina a portar a terme actuacions de promoció de la cultura de la seguretat industrial i activitats de recerca, desenvolupament i innovació en aquest àmbit.

Capítol III - Òrgans competents i procediment sancionador

Article 50. Òrgans competents per a imposar sancions

1. L'exercici de la potestat sancionadora en matèria de seguretat industrial correspon a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, d'acord amb el que estableix aquesta llei.
2. El Consell Rector de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial exerceix la competència d'imposar les sancions per infraccions molt greus i la Direcció de l'Agència la d'imposar les sancions per infraccions lleus i greus.
3. En relació a les activitats i instal·lacions industrials esmentades a l'apartat 2 de l'article 3, l'exercici de la potestat sancionadora correspon l'òrgan o organisme de la Generalitat competent en matèria d'energia.

Article 51. Procediment sancionador

1. El procediment per a imposar les sancions que determina aquesta llei s'ha d'ajustar a les normes i els principis del procediment administratiu sancionador establerts per la legislació sobre el procediment administratiu comú i per la normativa catalana sobre el procediment sancionador.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. Règim d'autorització dels operadors de la inspecció habilitats

1. Els operadors de la inspecció habilitats d'acord amb l'article 2 de la Llei 10/2006, de 19 de juliol, de la prestació dels serveis d'inspecció en matèria de seguretat industrial, que desitgin continuar prestant els serveis d'inspecció en el nou règim d'autorització establert i regulat per aquesta llei, podran fer-ho sempre i quan compleixin els requisits de l'article 31 o 37 segons correspongui, esdevenint usuaris, sota la forma jurídica que es determini, dels bens i drets de les anteriors concessions. El Govern ha de regular per decret el procediment de sol·licitud i d'autorització, així com la forma jurídica d'utilització per part d'aquests operadors dels bens i drets esmentats.
2. El Govern ha d'establir per decret un procediment de concurrència pública i adjudica-

cació per concurs de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles dels operadors habilitats que, per no adaptar-se als requisits de l'article 37, no formin part del règim de continuïtat establert a l'apartat anterior.

3. Les estacions d'inspecció tècnica de vehicles a que fa referència l'apartat 2, han d'ésser traspassades, en el termini de tres mesos, amb tots els seus mitjans materials en perfecte estat de conservació, manteniment i funcionament, als nous adjudicataris que s'han de subrogar en la posició empresarial dels contractes laborals de les persones que presten serveis a les estacions d'inspecció tècnica de vehicles corresponents. Aquests adjudicataris esdevenen també usuaris dels bens i drets de les anteriors concessions amb la mateixa forma jurídica d'utilització que l'establerta pels operadors de la inspecció habilitats que continuïn prestant els serveis d'inspecció d'acord amb el que preveu l'apartat 1.

Segona. Actes dictats a l'empara del Decret 361/2001 de 18 de juliol

Els actes dictats durant la vigència i a l'empara del Decret 361/2001 de 18 de juliol, pel qual es regulava el funcionament i activitats a desenvolupar per les estacions d'inspecció tècnica de vehicles mantenen la seva plena eficàcia en haver estat aprovat l'esmentat Decret per la Generalitat en exercici de les seves competències i, en conseqüència, es declara i ratifica per la present Llei en el que sigui necessari, la plena validesa del règim d'autorització que va establir la citada Disposició, des de la data de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, i sense que la seva derogació hagi deixat sense efecte els actes dictats en la seva aplicació, tot això sens perjudici del que disposa la present Llei.

Tercera. Accés a dades dels registres

Els nous operadors d'inspecció en matèria de seguretat industrial autoritzats per a actuar en el territori de Catalunya poden accedir a les dades necessàries de les instal·lacions i els vehicles que consten inscrits en els registres de cada un dels àmbits dels reglaments tècnics de seguretat industrial i del registre de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles, d'acord amb el que estableix la Llei orgànica 15/1999, del 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, per a garantir la continuïtat del règim d'inspecció de la seguretat industrial i únicament als efectes de complir la inspecció i el control en matèria de seguretat industrial.

Quarta. Cooperació i coordinació amb l'autoritat laboral

S'han d'articular els instruments que l'autoritat laboral competent i l'Agència Catalana de Seguretat Industrial considerin més adequats, que assegurin una comunicació i una informació recíproques suficients en les matèries regulades per aquesta llei, per a garantir els màxims nivells de cooperació i coordinació i contribuir d'aquesta manera a l'execució de les polítiques orientades a la defensa i la protecció de la seguretat i la salut dels treballadors.

Cinquena. Finalització dels contractes concessionals i finançament

Els ingressos obtinguts per la Generalitat com a conseqüència de la finalització dels contractes concessionals i de l'execució de les fiances constituïdes pels concessionaris del

servei de control reglamentari en l'àmbit de la seguretat, la qualitat i la normativa industrial i del servei d'inspecció tècnica de vehicles d'acord amb la normativa reguladora d'aquestes concessions, esdevenen recursos econòmics de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, de conformitat amb el que disposa l'article 20.

Sisena. L'ús de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics

1. L'Agència Catalana de Seguretat Industrial ha de gestionar, de forma progressiva, llurs activitats i documentació mitjançant tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques, amb l'objectiu d'incrementar llur eficiència i reduir, d'una manera efectiva, el volum de documentació gestionat en suport paper.

2. Les persones físiques, les empreses, els agents que intervenen en la seguretat industrial, les organitzacions o les associacions pertanyents a col·lectius o sectors que habitualment utilitzen els mitjans telemàtics en l'acompliment de llur activitat, i també les entitats públiques, han d'utilitzar els mitjans telemàtics d'una manera obligatòria per a relacionar-se amb l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, si així s'estableix per la normativa d'aplicació.

3. S'ha de garantir, per mitjà d'una signatura electrònica reconeguda, l'autenticitat, la integritat, la preservació i, si escau, la confidencialitat del contingut de tots els documents.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Eficàcia i extinció de l'habilitació

Les habilitacions per a continuar utilitzant els béns i els drets de les concessions ja finalitzades atorgades d'acord amb l'article 2 de la Llei 10/2006, de 19 de juliol, de la prestació dels serveis d'inspecció en matèria de seguretat industrial, mantenen la seva eficàcia fins que no finalitzi el procés d'autorització dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial i s'extingeixen un cop finalitzat aquest procés.

Segona. Transferència de l'habilitació

Mentre siguin vigents, les habilitacions atorgades d'acord amb l'article 2 de la Llei 10/2006, de 19 de juliol, de la prestació dels serveis d'inspecció en matèria de seguretat industrial, només poden ser transferides a subjectes que compleixin els requisits establerts per l'article 31 o 37 segons correspongui i requereix en tots els casos la conformitat prèvia i expressa de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial. Els nous subjectes s'han de subrogar en la posició empresarial dels contractes laborals de les persones que presten serveis a l'operador de la inspecció corresponent.

Tercera. Òrgans competents

Mentre no s'aprovi el decret a què fa referència l'apartat 2 de l'article 3 de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, les funcions i la potestat sancionadora que aquesta llei assigna a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial han d'ésser exercides pels òrgans competents del departament competent en matèria de seguretat industrial.

Quarta. El personal de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial

1. Les persones que ocupen llocs de treball en serveis que s'integrin en l'Agència han de continuar complint llurs funcions mentre no es desplegui la nova estructura orgànica i es proveeixin els llocs de treball corresponents.

2. Els funcionaris de la Generalitat que ocupin llocs de treball en serveis que s'integrin en l'Agència Catalana de Seguretat Industrial en el moment en què es constitueixi, poden optar a mantenir llur condició de personal funcionari amb independència del caràcter específic del lloc de treball assignat o a formar part de llur personal laboral, d'acord amb la legislació aplicable. En aquest cas, se'ls hi ha d'assignar un lloc de treball que no estigui reservat al personal funcionari de l'Agència.

3. La reassignació del personal de la Generalitat que ocupi llocs de treball en serveis que s'integrin en l'Agència Catalana de Seguretat Industrial en el moment en què es constitueixi, juntament amb la relació de llocs de treball de l'Agència, s'ha de produir mitjançant un procés de diàleg i negociació amb els representants dels agents socials. En aquest procés s'ha de tenir en compte l'adequació de les persones a les funcions i característiques dels llocs de treball i les preferències individuals que puguin ser formulades.

Cinquena. Reglaments Tècnics de Seguretat Industrial

Pel que fa a les especificacions tècniques de seguretat relatives a les activitats i instal·lacions industrials i, en tant en quant el Govern no aprovi els reglaments tècnics de seguretat industrial, seran d'aplicació els corresponents a la normativa estatal en matèria de seguretat industrial en tot allò que no entri en contradicció amb el que estableix aquesta llei i llur normativa de desplegament.

Sisena. Comunicació d'accidents en instal·lacions industrials

Mentre el Govern no aprovi la normativa de desplegament corresponent, i en tot allò que no entri en contradicció amb el que estableix aquesta llei, la comunicació d'accidents en instal·lacions industrials es regula de conformitat amb el que disposa l'Ordre del 21 de novembre de 1989, sobre comunicació d'accidents en instal·lacions industrials i amb el capítol 6 del Decret 174/2001, de 26 de juny, pel qual es regula l'aplicació a Catalunya del Reial Decret 1254/1999, de mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervinguin substàncies perilloses.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Resten derogades les disposicions següents:

- a) La Llei 10/2006, de 19 de juliol, de la prestació dels serveis d'inspecció en matèria de seguretat industrial.
- b) La Llei 13/1987, del 9 de juliol, de seguretat de les instal·lacions industrials.
- c) El Decret 54/1982, del 4 de març, pel qual es regula la xarxa d'estacions de reco-

neixement de vehicles automòbils a Catalunya.

d) L'Ordre del 7 d'abril de 1986, per la qual es modifica l'article 14 de l'Ordre del 17 de març de 1986, que regula la concessió de les tasques d'inspecció i de control reglamentari en l'àmbit de la seguretat, qualitat i normativa industrial.

e) L'Ordre del 17 de març de 1986, per la qual es regula la concessió de les tasques d'inspecció i control reglamentari en l'àmbit de la seguretat, qualitat i normativa industrial.

f) L'Ordre del 9 de juliol de 1982, per la qual es modifica l'article 5 de l'Ordre del 21 de juny de 1982, per la qual s'aprova el Reglament sobre organització i règim jurídic del servei d'inspecció tècnica de vehicles a Catalunya.

g) L'Ordre del 21 de juny de 1982, per la qual s'aprova el Reglament sobre organització i règim jurídic del Servei d'Inspecció Tècnica de Vehicles a Catalunya.

h) Qualsevol altra disposició anterior a aquesta llei en tot allò que s'hi oposi.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Modificació de la Llei 15/1997 pel que fa a les taxes en matèria de seguretat industrial

1. Es modifica l'apartat 3.1.1 de l'article 333 de la Llei 15/1997, del 24 de desembre, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«3.1.1. Certificacions unitàries relatives a exempció d'homologació, autorització de fitxa tècnica, catalogació com a vehicle històric: 6,65 euros.»

2. S'afegeixen nous articles, el 334 bis, el 334 ter, el 334 quater, el 334 quinquies, el 334 sexties, el 334 septies i el 334 octies, a la Llei 15/1997, amb el text següent:

«ARTICLE 334 BIS. TAXA PER LA SOL·LICITUD D'AUTORITZACIÓ D'ORGANISMES DE CONTROL

- »1. La taxa per l'autorització com a organisme de control és exigible a totes les entitats que volen portar a terme aquesta activitat en el territori de Catalunya.
- »2. L'objecte d'aquesta taxa és gravar la tramitació de l'autorització dels organismes de control per a prestar el servei de control reglamentari en seguretat industrial a Catalunya.
- »3. El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera la tramitació de l'expedient d'autorització com a organisme de control en el territori de Catalunya i les actuacions necessàries per assegurar la compatibilitat i connectivitat dels seus sistemes d'informació amb l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

- »4. El subjecte passiu d'aquesta taxa és qui sol·licita ésser autoritzat com a organisme de control per a actuar en el territori de Catalunya.
- »5. La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per cada un dels expedients d'autorització que es tramitin, resta fixada en la quantitat de 104.000 euros. Aquest import pot ésser revisat anualment, d'acord amb els criteris establerts per la llei de pressupostos.
- »6. La taxa s'acredita per mitjà de l'autorització com a organisme de control a Catalunya, i se n'exigeix 4.000 euros en el moment de la presentació de la sol·licitud d'autorització i els 100.000 euros restants una vegada formulada la proposta d'autorització, que ha d'ésser prèvia a l'adopció de la resolució corresponent.

«ARTICLE 334 TER. TAXA PER LA SOL·LICITUD D'AUTORITZACIÓ PER A PRESTAR EL SERVEI D'INSPECCIÓ TÈCNICA DE VEHICLES

- »1. La taxa per l'autorització per a prestar el servei d'inspecció tècnica de vehicles és exigible a totes les entitats que volen portar a terme aquesta activitat en el territori de Catalunya.
- »2. L'objecte d'aquesta taxa és gravar la tramitació de l'autorització de cada estació per a la prestació del servei d'inspecció tècnica de vehicles que s'estableixin a Catalunya.
- »3. El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera la tramitació de l'expedient d'autorització per a la prestar el servei d'inspecció tècnica de vehicles en el territori de Catalunya i les actuacions necessàries per assegurar la compatibilitat i connectivitat dels seus sistemes d'informació amb l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.
- »4. El subjecte passiu d'aquesta taxa és qui sol·licita ésser autoritzat per a prestar el servei d'inspecció tècnica de vehicles en el territori de Catalunya.
- »5. La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per cada un dels expedients d'autorització que es tramitin, resta fixada en la quantitat de 20.500 euros. Aquest import pot ésser revisat anualment d'acord amb els criteris establerts per la llei de pressupostos.
- »6. La taxa s'acredita per mitjà de l'autorització per a prestar el servei d'inspecció tècnica de vehicles a Catalunya, i se n'exigeix 500 euros en el moment de la presentació de la sol·licitud d'autorització i els 20.000 euros restants una vegada formulada la proposta d'autorització, que ha d'ésser prèvia a l'adopció de la resolució corresponent.

«ARTICLE 334 QUATER. TAXA PER AL CONTROL I LA SUPERVISIÓ DELS ORGANISMES DE CONTROL

- »1. Aquesta taxa és exigible a tots els organismes de control autoritzats per a actuar en el territori de Catalunya, als efectes d'efectuar les actuacions d'inspecció que estableixen la normativa d'aplicació i les instruccions i els proto-

cols aprovats per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

- »2. L'objecte d'aquesta taxa és gravar les actuacions de control i supervisió que l'Agència Catalana de Seguretat Industrial porti a terme sobre les actuacions d'inspecció que hagin efectuat els organismes de control.
- »3. El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera el control i la supervisió de les actuacions d'inspecció dels organismes de control per part de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.
- »4. El subjecte passiu d'aquesta taxa és els organismes de control autoritzats que operen a Catalunya. L'import d'aquesta taxa no es pot fer repercutir sobre els usuaris dels organismes de control.
- »5. La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per cada una de les actuacions d'inspecció que hagi efectuat l'organisme de control i que seran objecte de control i supervisió per part de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, és la següent:

»Actuacions d'inspecció:

»Inspeccions documentals: 2 euros per inspecció.

»Inspeccions prèvies i per mostreig: 6 euros per inspecció.

»Inspeccions periòdiques: 5 euros per inspecció.

»Aquests imports poden ésser revisats anualment, d'acord amb els criteris establerts per la llei de pressupostos.»

- »6. La taxa s'acredita per mitjà de l'expedició d'una acta o certificat del resultat del control que l'Agència Catalana de Seguretat Industrial porti a terme, però se n'exigeix el seu import prèviament a la pràctica del control, en el moment de la recepció de la documentació o de la sol·licitud que doni origen a l'actuació inspectora de l'organisme de control.

«ARTICLE 334 QUINQUES. TAXA PEL CONTROL I LA SUPERVISIÓ DELS TITULARS DE LES ESTACIONS D'INSPECCIÓ TÈCNICA DE VEHICLES

- »1. Aquesta taxa és exigible a tots els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles autoritzats per a actuar en el territori de Catalunya, als efectes d'efectuar les actuacions d'inspecció que estableixen la normativa d'aplicació i les instruccions i els protocols aprovats per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.
- »2. L'objecte d'aquesta taxa és gravar les actuacions de control i supervisió que l'Agència Catalana de Seguretat Industrial porti a terme sobre les actuacions d'inspecció que hagin efectuat els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles.

- »3. El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera el control i la supervisió de les actuacions d'inspecció dels titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles per part de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.
- »4. El subjecte passiu d'aquesta taxa són els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles autoritzats i que operen a Catalunya. L'import d'aquesta taxa no es pot fer repercutir sobre els usuaris del servei d'inspecció tècnica de vehicles.
- »5. La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per cada una de les actuacions d'inspecció que hagi efectuat el titular de l'estació d'inspecció tècnica de vehicles i que seran objecte de control i supervisió per part de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, és la següent:
 - »Actuacions d'inspecció:
 - »Inspeccions documentals: 2 euros per inspecció.
 - »Inspeccions unitàries, modificacions i reformes: 5 euros per inspecció.
 - »Inspeccions periòdiques: 0,5 euros per inspecció.
 - »Aquests imports poden ésser revisats anualment, d'acord amb els criteris establerts per la llei de pressupostos.»
- »6. La taxa s'acredita per mitja de l'expedició d'una acta o certificat del resultat del control que l'Agència Catalana de Seguretat Industrial porti a terme, però se n'exigeix el seu import prèviament a la pràctica del control, en el moment de la recepció de la documentació o de la sol·licitud que doni origen a l'actuació inspectora del titular de l'estació d'inspecció tècnica de vehicles.

«ARTICLE 334 SEXTIES. TAXA PER LA INSCRIPCIÓ DE LES INSTAL·LACIONS I ELS APARELLS INDUSTRIALS ALS REGISTRES ESTABLERTS PER REGLAMENT

- »1. Aquesta taxa és exigible a totes les instal·lacions i els aparells industrials que es posin en servei en el territori de Catalunya la inscripció dels quals sigui subjecta als reglaments tècnics de seguretat industrial.
- »2. L'objecte d'aquesta taxa és gravar la inscripció, modificació i cancel·lació, a instància de part, en els registres establerts de les instal·lacions i els aparells industrials que es posin en servei en el territori de Catalunya.
- »3. El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera la inscripció, modificació i cancel·lació en els registres establerts de les instal·lacions i els aparells industrials que es posin en servei en el territori de Catalunya.
- »4. El subjecte passiu d'aquesta taxa és el titular de les instal·lacions i els aparells industrials que es posin en servei en el territori de Catalunya obligats a

la inscripció en els registres establerts pels reglaments tècnics de seguretat industrial. No obstant això, és subjecte passiu substituït l'organisme de control que efectui la inspecció, el qual ha de fer repercutir l'import de la taxa als qui sol·licitin els serveis d'inspecció.

- »5. La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per cada una de les inscripcions, modificacions i cancel·lacions que s'efectuïn en els registres establerts de les instal·lacions i els aparells industrials que es posin en servei en el territori de Catalunya, resta fixada en la quantitat de 6,45 euros. Aquest import pot ésser revisat anualment, d'acord amb els criteris establerts per la llei de pressupostos.»
- »6. La taxa s'acredita per mitja de la inscripció, modificació i cancel·lació en els registres establerts pels reglaments tècnics de seguretat industrial de les instal·lacions i els aparells industrials que es posin en servei en el territori de Catalunya. La taxa ha d'ésser abonada en el moment d'efectuar la sol·licitud. No obstant això, correspon a l'organisme de control encarregat de la inspecció efectuar el cobrament d'aquesta taxa en el moment que rebí la petició per a efectuar la inspecció i que ha d'ingressar a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

«ARTICLE 334 SEPTIES. TAXA PER L'ANOTACIÓ DEL RESULTAT DE LES INSPECCIONS PRÈVIES I PERIÒDIQUES EN ELS REGISTRES DE LES INSTAL·LACIONS I ELS APARELLS INDUSTRIALS

- »1. Aquesta taxa és exigible per a totes les inspeccions prèvies i periòdiques d'instal·lacions i aparells industrials inscrits a Catalunya que s'efectuïn d'acord amb els reglaments tècnics de seguretat industrial.
- »2. L'objecte d'aquesta taxa és gravar l'anotació, a instància de part, en els registres establerts del resultat de les inspeccions prèvies i periòdiques que efectuen els organismes de control a les instal·lacions i els aparells industrials d'acord amb els reglaments tècnics de seguretat industrial.
- »3. El fet imposable de la taxa és l'activitat administrativa que genera l'anotació en els registres establerts del resultat de les inspeccions prèvies i periòdiques que efectuen els organismes de control a les instal·lacions i els aparells industrials d'acord amb els reglaments tècnics de seguretat industrial.
- »4. El subjecte passiu de la taxa és el titular de les instal·lacions i els aparells industrials obligats a les inspeccions prèvies i periòdiques. No obstant això, és subjecte passiu substituït l'organisme de control que efectui la inspecció, el qual ha de fer repercutir l'import de la taxa als qui sol·licitin els serveis d'inspecció.
- »5. La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per cada una de les anotacions que s'efectuïn en els registres establerts de les instal·lacions i els aparells industrials de Catalunya, resta fixada en la quantitat de 6,45 euros. Aquesta import pot ésser revisat anualment, d'acord amb els criteris establerts per la llei de pressupostos.»

- »6. La taxa s'acredita per mitjà de l'anotació en els registres establerts del resultat de les inspeccions prèvies o periòdiques de les instal·lacions i els aparells industrials. No obstant això, correspon a l'organisme de control encarregat de la inspecció efectuar el cobrament d'aquesta taxa en el moment que rebí la petició per a efectuar la inspecció i que ha d'ingressar a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

«ARTICLE 334 OCTIES. TAXA PER LA INSCRIPCIÓ DE LES INSPECCIONS UNITÀRIES, LES MODIFICACIONS I LES REFORMES QUE ES FACIN ALS VEHICLES EN EL REGISTRE DE VEHICLES

- »1. Aquesta taxa és exigible a tots els vehicles els titulars dels quals hagin efectuat les inspeccions reglamentàries en una estació d'inspecció tècnica de vehicles situada a Catalunya en el cas de les inspeccions unitàries i modificacions, i en el supòsit de legalització de reformes si aquestes es fan en un establiment situat en el territori de Catalunya, d'acord amb el Reial decret 736/1988, del 8 de juliol, pel qual es regula la tramitació de les reformes d'importància dels vehicles de carretera.
- »2. L'objecte d'aquesta taxa és gravar la inscripció, a instància de part, en el Registre de vehicles de les inspeccions unitàries, les modificacions i les reformes que es facin als vehicles.
- »3. El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera la inscripció en el Registre de vehicles de les inspeccions unitàries, les modificacions i les reformes que es facin als vehicles.
- »4. El subjecte passiu d'aquesta taxa és el titular del vehicle que sol·licita la inscripció de la inspecció unitària, la modificació o la reforma. No obstant això, és subjecte passiu substituït el titular de l'estació d'inspecció tècnica de vehicles que efectuï la inspecció, el qual ha de fer repercutir l'import de la taxa als qui sol·licitin els serveis d'inspecció.
- »5. La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per cada una de les inscripcions d'inspeccions unitàries, les modificacions i les reformes que s'efectuïn als vehicles en el Registre de vehicles, resta fixada en la quantitat de 6,45 euros. Aquesta import pot ésser revisat anualment, d'acord amb els criteris establerts per la llei de pressupostos.»
- »6. La taxa s'acredita per mitjà de la inscripció de les inspeccions unitàries, les modificacions i les reformes que es facin al vehicle. No obstant això, correspon al titular de l'estació d'inspecció tècnica de vehicles encarregada de la inspecció efectuar el cobrament d'aquesta taxa en el moment que rebí la petició d'inspecció i que ha d'ingressar a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

Segona. Desplegament d'aquesta llei

1. Les taxes establertes per la disposició final primera s'han d'incloure en el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

2. S'ha de regular, per mitjà d'una ordre del conseller o consellera del departament competent en matèria de seguretat industrial, la forma de pagament de les taxes establertes per aquesta llei.
3. Es faculta el Govern per a desplegar per reglament aquesta llei.

Tercera. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Aquest text és transcripció del document de treball lliurat pel Departament d'Innovació, Universitats i Empresa de la Generalitat de Catalunya.

ÚLTIMES PUBLICACIONS EDITADES

Col·lecció Estudis i Informes del CTESC

14. La situació dels treballadors autònoms a Catalunya.
15. Contracta i subcontracta d'obres i serveis. El cas de les empreses de serveis integrals.

Col·lecció Llibres del CTESC

11. La inspecció de treball. 100 anys al servei de les polítiques socials.

Col·lecció Tesis doctorals

Les caixes d'estalvis i la protecció social a Catalunya. Santiago Riera Olivé
El problema de l'habitatge en la vellesa a Catalunya. Jordi Bosch Meda

Memòria socioeconòmica i laboral de Catalunya 2006

Informe de gestió 2006

Col·lecció Dictàmens

Per a més informació: www.ctescat.cat • ctescat@gencat.cat

Punts de venda a les llibreries de la Generalitat:

Barcelona	Rambles, 118	-----	93 302 64 62
Barcelona	Rocafort, 120	-----	93 292 54 17
Girona	-----	-----	972 22 72 67
Lleida	-----	-----	973 28 19 30
Madrid (Blanquerna Llibreria Catalana)	-----	-----	91 431 00 22

